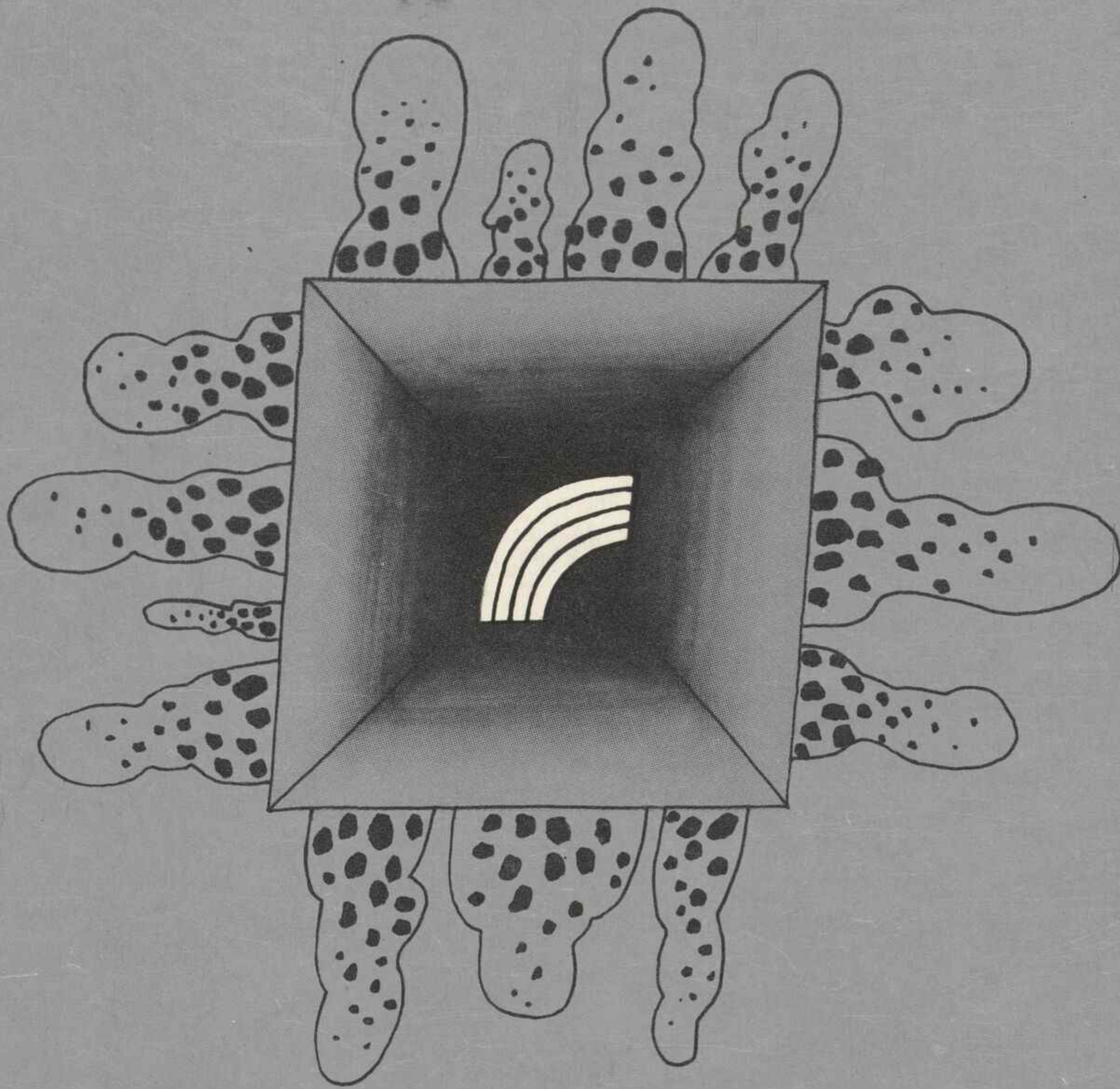

14/79

PRACOWNIA

P R A C O W N I A

**ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW
BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH W KRAKOWIE
BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH W POZNANIU
CENTRALNE BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH
W WARSZAWIE**

**KRAKÓW – STYCZEŃ, LUTY 1979
POZNAŃ – MARZEC, KWIECIEŃ 1979
WARSZAWA – 1979**

W platońskim dialogu „Menon”, nieuczony młody człowiek umiejętnie naprowadzony pytaniami przez rozmówcę, odkrywa w sobie całe pokłady wiedzy. W żadnej chyba dziedzinie przekazywania ludzkich doświadczeń, po 25 wiekach metoda ta nie została tak bardzo aktualna jak w dydaktyce artystycznej. Od tego wszakże zależy, czy pracownię profesora opuszczać będą zastępy jego epigonów, czy też w pełni ukształtowanych, lecz samodzielnie myślących twórców.

Obecna wystawa, mająca charakter towarzyskiego spotkania dawnych przyjaciół z pracowni, na które zaproszono także swego Mistrza, jest zarazem próbą konfrontacji, po latach, założeń dydaktycznych pedagoga i efektów jego pracy.

Twórczość artystyczna prof. Wacława Taranczewskiego posiada ustaloną pozycję w całościowym obrazie sztuki polskiej. Wielokrotnie poświęcano jej uwagę w pracach na temat współczesnego malarstwa polskiego, jej dokładną i wyczerpującą analizę możemy znaleźć w kilku opracowaniach monograficznych. Zainteresowanych odsyłam do prac Z. Kępińskiego, M. Kosińskiej, A. Wojciechowskiego oraz K. Wyki.¹⁾

Na wystawę z uczniami wybrał Profesor trzy prace: „Martwą naturę ze świętkiem X” (1950), „Trio” (1958) i „Koncert w atelier” (1958). W bogatym, wielotorowym nurcie jego twórczości odznaczają się one płaskim położeniem koloru, zbudowane są z dużych, gładkich plam barwnych, delikatnie obwiedzionych konturem. Przedmioty przedstawione na obrazach nie straciły nic ze swej czytelności, ich treść jest jednak wyraźnie podporządkowana nadrzędnej funkcji estetycznej.

„Martwa natura ze świętkiem X” jest tym ogniwem w łańcuchu dwudziestu obrazów na ten sam temat, gdzie „impuls od natury” prawie idealnie został zrównoważony z „impulsem od artysty”, będącym uporządkowaniem płaszczyzny obrazu dla zaznaczenia funkcji czysto plastycznych.

Taki wybór prac ma swoje uzasadnienie; w polu oddziaływania podobnych założeń artystycznych kształtowały się osobowości twórcze pozostałych uczestników wystawy.

*

Działalność Taranczewskiego — pedagoga cechował szacunek dla cudzej indywidualności. Wszelką ingerencję w proces twórczy studenta z reguły poprzedzało rzetelne poznanie i zrozumienie problemów, z którymi ów student się biedził. Korekty Profesora dotyczyły zresztą problemów podstawowych, których rozstrzygnięcie zostało mocno zweryfikowane w praktyce. Pozostałe rozmowy miały charakter „wspólnych medytacji” nad problemami plastyki i takimi pozostały w pamięci ich uczestników. Taranczewski był przekonany, że młodemu artyście można pomóc w uporządkowaniu myślenia, nie należy natomiast w wyborze koncepcji. Efektem takiej postawy dydaktycznej, łatwo dostrzegalnym na obecnej wystawie jest znaczne zróżnicowanie indywidualności artystycznych, zaznaczające się tak w formie, jak i treści dzieł jego byłych studentów.

Mamy więc z jednej strony artystów, których prace są mocno osadzone w tradycyjnym tworzywie malarskim, nim zafascynowanych (Waldemar Byrger, Andrzej Herman, Teresa Kotkowska, Stanisława Kszczanowicz, Józef Lisowski), z drugiej zaś — kontestatorów tego tworzywa, usiłujących wyjść poza płaszczyznę obrazu, przekraczać normy wyznaczone przez estetykę tradycyjną (Piotr Kmieć). Z jednej strony dzieła, których istotą w znacznym stopniu konstituuje treść literacka (Stanisław Białogłowicz, Władysław Kawęcki, Zbysław Marek Maciejewski, Leszek Misiak), z drugiej zaś dzieła odległe od literackich skojarzeń (Tadeusz Mysłowski, Adam Wsiotkowski, Andrzej Ziębliński).

I chociaż Profesor skromnie przyznaje: „sam się dziwię co oni teraz robią” to przecież wszystkie te drogi prowadzą do jednego źródła, jego własnej, przebogatej twórczości.

W jego pracowni można było zachować zmysłową wrażliwość na kolor i materię natury, ale też zrozumieć, że jest to w sztuce zaledwie punkt wyjścia dla myślenia czysto plastycznego, „myślenia formą”.

Najdalej idące konsekwencje z tej nauki wyprowadzili Andrzej Ziębliński i Adam Wsiotkowski, którzy przedstawiają kompozycje oczyszczone z elementów przypadkowych, co wynika z ich dążności do zdyscyplinowania wypowiedzi i uzyskania maksymalnej siły wyrazu przy użyciu jak najbardziej oszczędnych środków.

O ile jednak prace Zięblińskiego w swym chłodnym obiektywizmie zbliżają się do nurtu postkonstruktivistycznego o tyle obrazy Wsiotkowskiego wyrażają przekazując klimat emocjonalny, będący głównym źródłem ich inspiracji.

W malarstwie Taranczewskiego przy całej dbałości o zewnętrzną stronę obrazu znajdują się wszakże podkłady głębsze, bezpośrednio dotykające sfery psychicznej człowieka, jego doznań i emocji. Bodaż po raz pierwszy należycie docenił tę sprawę Kazimierz Wyka pisząc: „Jest Taranczewski malarzem wnętrza mieszkalnego człowieka, jako zespołu sygnałów mówiących o danej jednostce, o jej nawykach i cechach. (...) Wśród parabol, elips i kół, którymi świat realny otoczył człowieka to z kosmosem, to z przyrodą, to z mitami, to z historią, Taranczewskiego obchodzi koło najbardziej dośrodkowe i intymne. Wnętrze w jakim żyjemy, pracujemy, a bywa, że umieramy. Wnętrze mieszkalne podobnie jak wygląd pisma mówiące o charakterze naszym”²⁾.

Aspekt psychologiczny i filozoficzny ma doniosłe znaczenie dla zrozumienia obrazów Leszka Misiaka i Zbysława Marka Maciejewskiego. Misiaka interesuje status ontyczny człowieka, problem jego egzystencji na granicy natury, cywilizacji i techniki, towarzyszące temu

procesy alienacyjne, oraz problem ludzkiej pracy, twórczego wysiłku zmierzającego do pogodzenia rozbieżnych elementów człowieczego „teraz” i podniesienia na wyższy szczebel rozwoju. Swoje przemyślenia zawarł artysta w dwu cyklach obrazów: „Ziemi przypisany” i „Styk z przyrodą”.

Maciejewski interesuje się bliższym otoczeniem człowieka, jego uwikłaniem w kulturę, konwenans, konwencję, seks i fizjologię. Jego obrazy zatrzymują na moment ludzką rzeczywistość, ukazując ją od strony najmniej korzystnej, nie upozowanej, od strony jej pęknięć i dysharmonii. Bohaterowie obrazów Maciejewskiego przedstawieni są zazwyczaj w momencie rozluźnienia samokontroli, chwilowej utraty maski, rezygnacji z pozy. W intencji artysty takie przedstawienie człowieka ukazuje go najbardziej prawdziwym, nieprzystosowanym do wyobrażeń o samym sobie, o własnej harmonii z naturą, z innymi ludźmi, z samym sobą.

*

Przy całej dbałości Profesora o integralny charakter wyobraźni jego wychowanków, przy programowym niemal braku wspólnej ideologii artystycznej, można przecież zauważyć pewne cechy wspólne, dla tych artystów znamienne. Są to cechy leżące poza zasięgiem wszelkiej deklaratywności, ściśle związane z samym mechanizmem tworzenia, a więc sferą nie podlegającą łatwej stymulacji.

Osobowości artystyczne ukształtowane w pracowni prof. Taranczewskiego cechuje znaczna kultura malarska, przejawiająca się w samoświadomości i samokontroli ich poczytań. Komponenta intelektualna nie wyeliminowała jednakże u tych twórców wrażliwości na materialną urodę dzieła. Wprost przeciwnie, charakteryzuje ich także wyczulenie na formę, a w szczególności głębokie zrozumienie dla funkcji koloru.

Są to „rasowi plastycy”, dla przekazania treści (także pozaestetycznych) dzieła odwołują się przede wszystkim do środków właściwych plastyce. Robią to z premedytacją, im wystarcza język malarstwa, bo opanowali go znakomicie.

Większość autorów dzieł zgromadzonych na tej wystawie, podobnie jak Profesor, pracuje cyklami, co właściwie pojęte nie jest bez znaczenia dla jakości formalnej oraz emocjonalnej głębi obrazu. Te cechy dała im Pracownia.

FRANCISZEK CHMIELOWSKI

¹⁾ M. Kosińska i A. Wojciechowski, Wacław Taranczewski. „Przegląd Artystyczny” 1955, nr 5—6, s. 28—51.

Z. Kępiński, Wacław Taranczewski. W katalogu: „Wystawa prac Wacława Taranczewskiego”, X Festiwal Sztuk Plastycznych. Sopot, 1957, s. 42, il.

Z. Kępiński, Wacław Taranczewski. W katalogu retrospektywnej wystawy prac Wacława Taranczewskiego. Muzeum Narodowe, Poznań, 1958, s. 125, il. (Tamże obszerna bibliografia).

K. Wyka, Wacław Taranczewski i jego wyobraźnia. W katalogu: „Wacław Taranczewski, wystawa obrazów, gwaszy i rysunków”. Kraków — Warszawa — Poznań, 1969—1970.

²⁾ K. Wyka, op. cit.

In the dialogue of Platon „Menon” a young uneducated man, having been skillfully guided by means of questions in a conversation, discovered within himself a hitherto uninvestigated resource of knowledge. After 25 centuries, in no field of transmitting human experiences has this method been more current than in artistic didactics. The application of this method determines whether those leaving the professor's study are a host of his followers, or fully developed, but independently thinking artists.

The present exhibition, having the character of a gathering of old classmates, to which the master was also invited, is also a confrontation of the pedagogue's methods and the results of his effort.

Professor Wacław Taranczewski's artistic output has achieved a strong position in Polish art. Attention was often devoted to it in publications on Polish contemporary painting. The detailed and exhaustive analysis of Taranczewski's production can be found in several monographic studies. Those interested can find further information in works published by Z. Kępiński, M. Kosińska, A. Wojciechowski and K. Wyka.¹

For the exhibition with his students the Professor has chosen three works: „Still Life with the Holy Image X” (1950), „Trio” (1958) and „A Concert in the Atelier” (1958). These paintings are typical of the rich and „multidirectional” creativity of Wacław Taranczewski and can be distinguished by the flat application of paint, and the large smooth patches of color, delicately outlined. While the objects painted are legible, their essence, however, is submitted to superior aesthetic functions.

„Still Life with the Holy Image X” is a link in the chain of twenty paintings on the same subject, where the „impulse of Nature” is perfectly balanced with the „impulse of the artist” i.e. with the arrangement of the picture area for marking pure artistic functions. The choice of these three paintings has its justification: under the influence of similar artistic assumptions, the creative personalities of the other members of the exhibition were formed.

*

Taranczewski's activity as a pedagogue is characterized by a respect for other's individualities. Every possible interference in a student's creative process was preceded by a true recognition and understanding of the student's problems. The Professor's corrections considered basic problems only, the solving of which has been verified in practice. Other confrontations had the character of „common meditations” on artistic problems, and such the talks remained in the memory of their participants. Taranczewski believed that a young artist could be aided in the arrangement of his thoughts, but should not be helped in the choice of a conception. The effect of such a didactic attitude, which is easily noticeable at the exhibition, is a variety of artistic individualities, which occur in form as well as in the content of the works of his former students.

We have, on one hand, artists whose works are firmly placed in the traditional manner of thinking in painting, the artists themselves fascinated by tradition (Waldemar Byrger, Andrzej Herman, Teresa Kotkowska, Stanisława Kszczanowicz, Józef Lisowski) — on the other hand, however, we have contestators of this attitude, artists who try to leave the surface of the painting, to overstep the rules of traditional aesthetics (Piotr Kmieć). We have, on one hand, works in which the literary content plays the main role (Stanisław Białogłowicz, Władysław Kawęcki, Zbysław Marek Maciejewski, Leszek Misiak) and on the other hand, works distant from literary associations (Tadeusz Mysłowski, Adam Wsiołkowski, Andrzej Ziębliński).

And though the Professor modestly states: „I myself am surprised with what they do now”, all those roads lead to one source, to his own enormously rich creativity.

In the Professor's study, it was possible to preserve one's susceptibility of color and matter in Nature, and also understand that in art such susceptibility is only the starting point of pure artistic thinking; form thinking. The most consistent application of these lessons is evident in the works of Andrzej Ziębliński and Adam Wsiołkowski, who present compositions free from accidental elements, which results from their aim to discipline their expression, and achieve maximal strength of expression using means as sparingly as possible. Ziębliński's works, because of their frigid objectivism, assimilate themselves to the post-constructivist current, while Wsiołkowski's transmit very suggestively emotional atmosphere which is the main source of their inspiration.

In Taranczewski's painting, besides the care devoted to the exterior of the painting, there are deeper hints directly concerning the psychological spheres of man; experiences and emotions. Kazimierz Wyka, the first who rightly appreciated this point wrote: „Taranczewski is a painter of interior (inhabitants) of man as a set of signals informing us of a certain person's customs and individual characteristics. (...) Among the parabolas, ellipses and circles with which the real world surrounds man together with the cosmos, or with Nature, or myths or history, Taranczewski is interested in the most intimate and the closest. Interiors in which we live, work and as it sometimes happens, in which we die. Dwelling places, like handwriting, showing our character”.²

Philosophical and psychological aspects have great significance in understanding the paintings of Leszek Misiak and Zbysław Marek Maciejewski. Misiak is interested in the ontological status of man, in problems of his existence on the border of Nature, civilization

and technology; in the concurrent alienation process, and the problem of the work of man, the creative effort that tries to balance the discordant elements of man's "now" and raise him to higher levels of development. The artist's ideas are contained in two series of painting: "Ascribed to the Earth" and "In Junction with Nature".

Maciejewski is interested in man's closer environment, his entanglement in culture, conventions, sex and physiology. His paintings bring to a stand-still man's reality for a moment and show it from the most disadvantageous side, not posed, showing its flaws and disharmonies. Maciejewski's characters are customarily presented at the moment they loosen their self-control, the moment they are temporarily devoid of their masks, the moment they give up their poses. It is the artist's intention to present man as he really is, not adapted to images of himself, of his harmony with Nature, with other people, and with himself...

*

Though Professor Taranczewski took special care of the integral character of his students' imagination, and in spite of a planned lack of common artistic ideology, we can notice some common features characteristic for the artists. These features beyond any possible declaration, are closely connected with the creative process as such, thus being the sphere not subject to easy stimulation.

The artistic personalities formed in Professor Taranczewski's studio are characterized by considerable culture in painting, which appears in the self-consciousness and in the self-observation of their actions. The intellectual component however has not eliminated their sensitivity to the material beauty of a work of art. On the contrary one can describe them as being very sensitive to form, and especially having a deep understanding of the function of color.

These are "genuine artists", and by true artistic means they transmit contents (also non-aesthetic). They do it consciously, for them the language of painting is sufficient, having mastered it well.

Most of the authors of the paintings presented at this exhibition, just as the Professor himself, work in series, which is of considerable importance for the formal and emotional depth of the works. The Studio has given them these features:

FRANCISZEK CHMIELOWSKI

¹ M. Kosińska and A. Wojciechowski, Wacław Taranczewski. "Przegląd Artystyczny" 1955, nr 5, 6, pp. 28—51

Z. Kępiński, Wacław Taranczewski. In the catalogue of a retrospective exhibition of Wacław Taranczewski. The National Museum in Poznań, 1958, p. 125, ill. (Also there a bibliography)

K. Wyka, Wacław Taranczewski and his Imagination. In the catalogue: "Wacław Taranczewski, an exhibition of pictures, gouaches, and drawings". Kraków — Warszawa — Poznań, 1969—1970.

² K. Wyka, o.c.

AUTORZY:

WACŁAW TARANCZEWSKI
Kraków, ul. Sławkowska 16 m 2

STANISŁAW BIAŁOGŁOWICZ
Nysa, ul. Drzymały 10 m 13

WALDEMAR BYRGER
Bydgoszcz, Al. 1 Maja 34 m 4

ANDRZEJ HERMAN
Kraków, Os. Złoty Wiek 61 m 67

WŁADYSŁAW KAWĘCKI
Kraków, ul. Worcella 10 m 14

PIOTR KMIĘĆ
Nałęczów, Al. Lipowa 30

TERESA KOTKOWSKA-RZEPECKA
Kraków, ul. Budryka 9 m 232

STANISŁAWA KSZCZANOWICZ
Kraków, Os. Złoty Wiek 60 m 67

JÓZEF LISOWSKI
Kraków, ul. Chrobrego 29 m 19

ZBYSŁAW MAREK MACIEJEWSKI
Kraków, ul. Grodzka 10 m 4

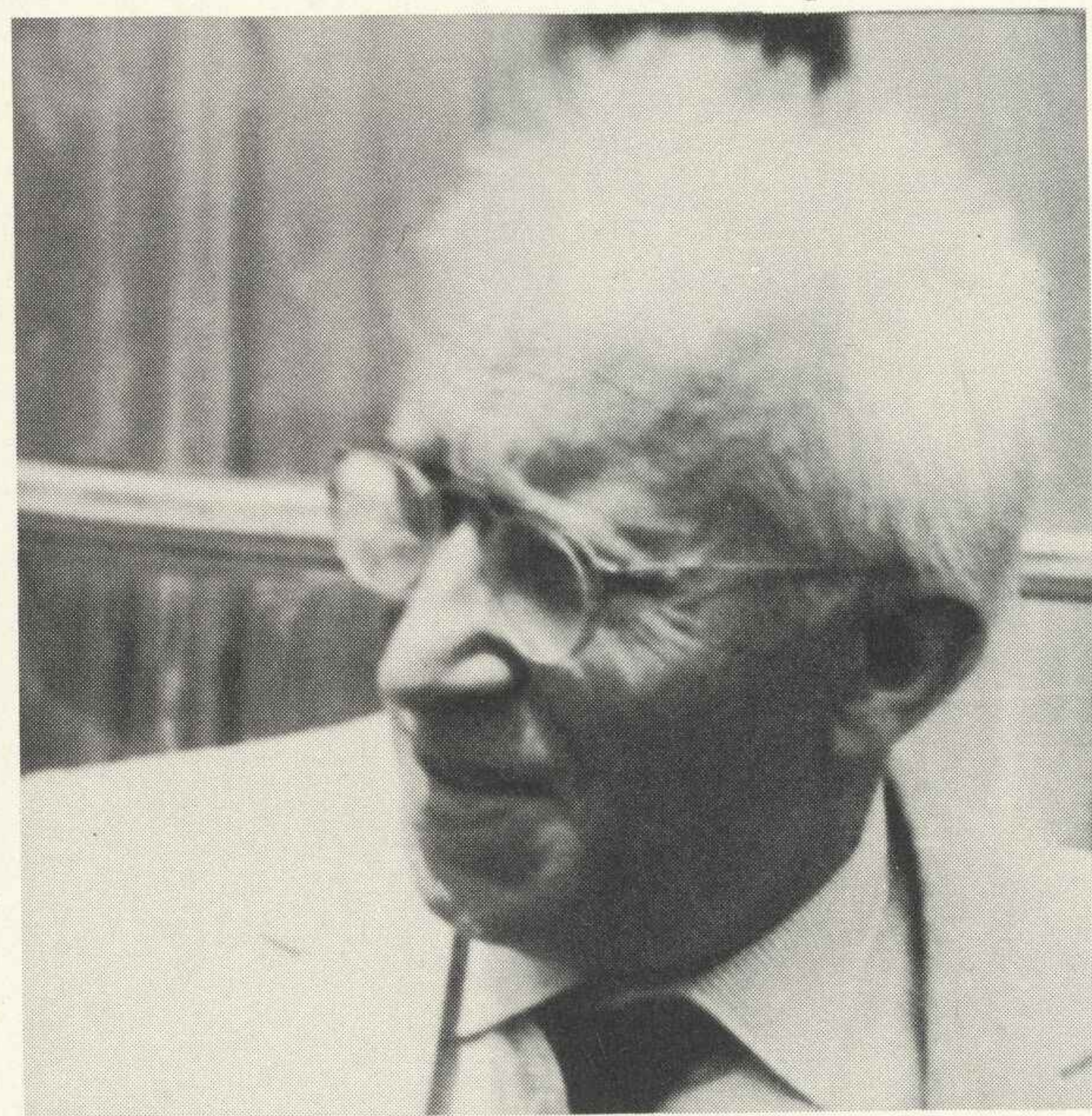
LESZEK MISIAK
Kraków, Os. Złoty Wiek 65 m 60

TADEUSZ MYŚŁOWSKI
118-18 Metropolitan Ave, Apt. 5 F, Kew Gardens, N.Y. 11415

ADAM WSIOŁKOWSKI
Kraków, ul. Siemiradzkiego 13 m 9

ANDRZEJ ZIĘBLIŃSKI
Kraków, ul. Krowoderskich Zuchów 26 m 75

WACŁAW TARANCZEWSKI

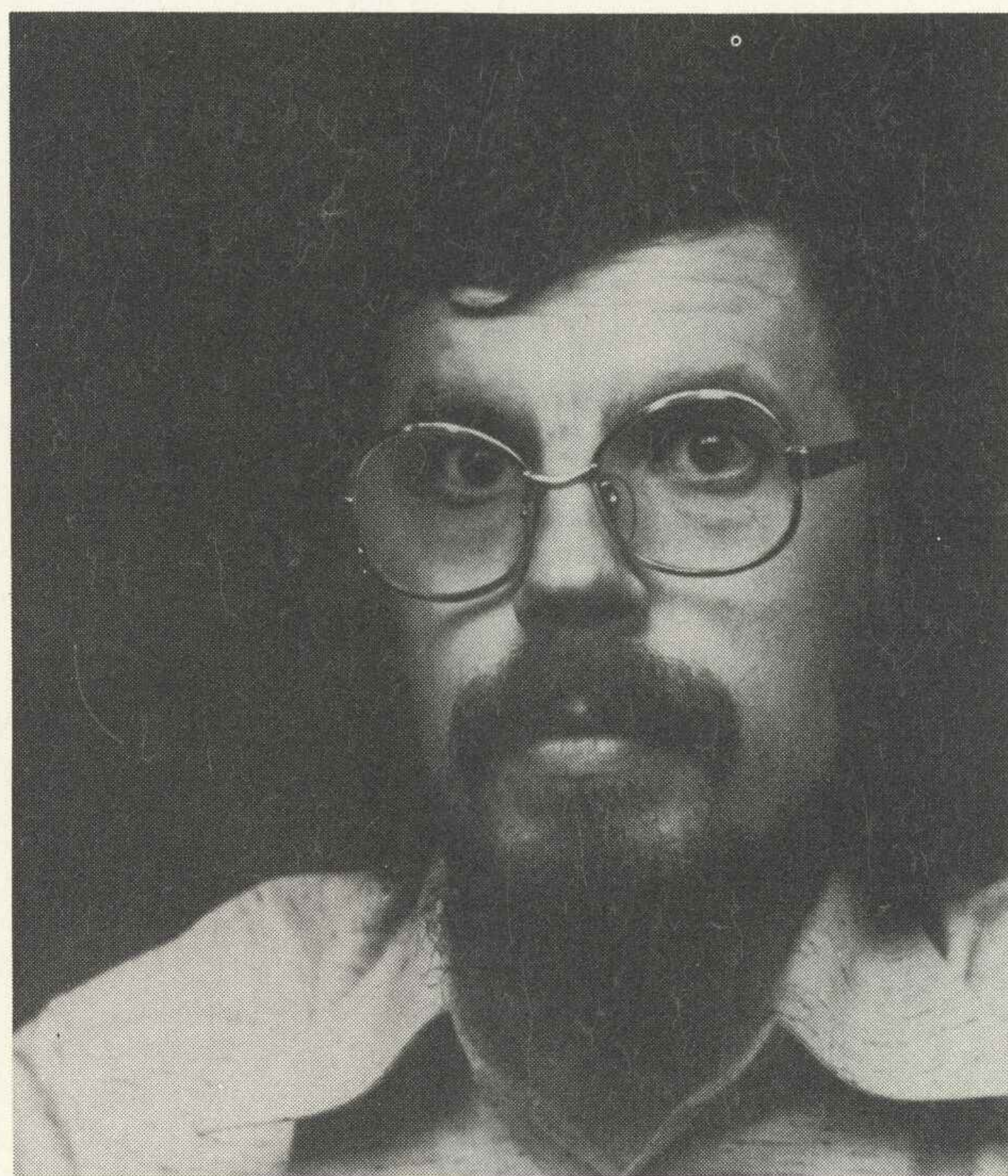

Urodzony w roku 1903 w Czarnkowie. Wystawia od roku 1931 – brał udział w wielu wystawach w kraju i za granicą. Prace w zbiorach muzeów polskich i zagranicznych. Liczne realizacje w zakresie malarstwa monumentalnego.

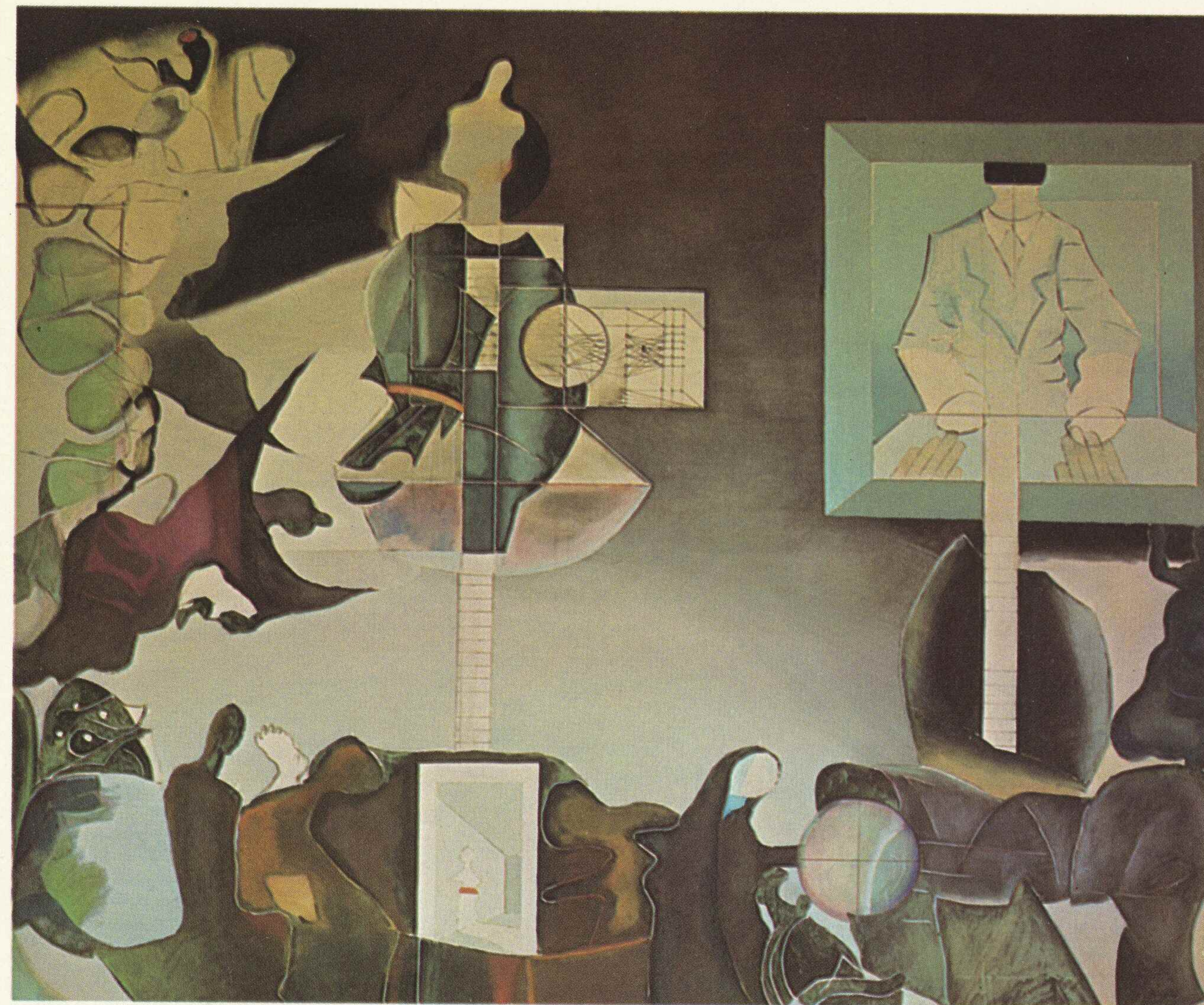
„MARTWA NATURA ZE SWIĄTKIEM X”

STANISŁAW BIAŁOGŁOWICZ

Urodzony w roku 1947 w Dukli. Ukończył Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu. Studia na Wydziale Malarstwa Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych – dyplom w roku 1973.
Uprawia malarstwo, grafikę i rzeźbę.

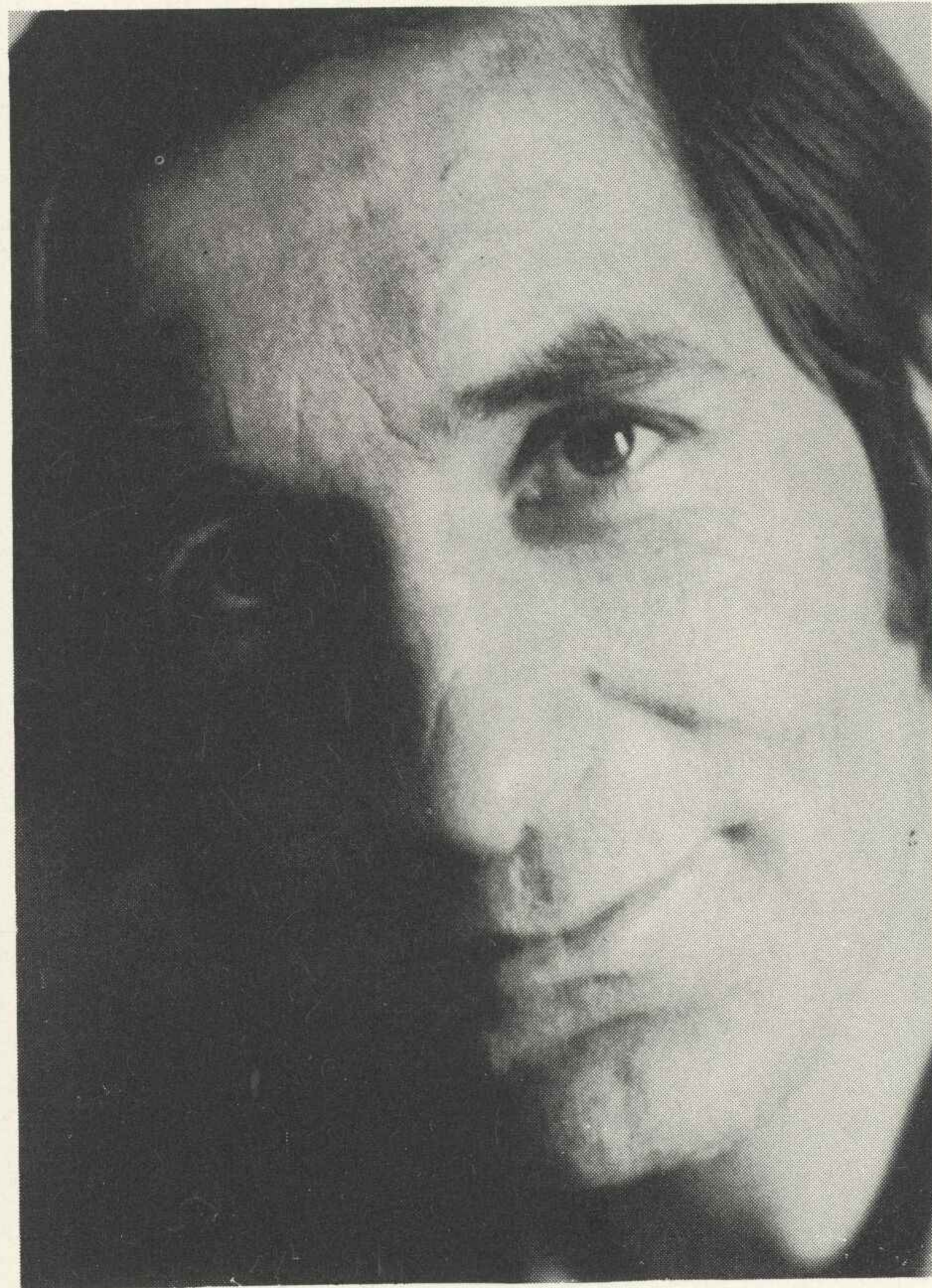
- 1974 – Wystawa Okręgowa ZPAP – XXX lat PRL – Opole
– VII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego – Szczecin
- 1975 – Wystawa Plastyki Opolskiego Okręgu ZPAP – Warszawa
– Wystawa XX lat Okręgu ZPAP – Opole
– Wystawa Poplenerowa – Paczków
- 1976 – wystawa indywidualna – Klub Związków Twórczych, Opole
– Międzynarodowa Wystawa Poplenerowa – Paczków 1975, BWA Opole
– wystawa indywidualna – Muzeum Ziemi Nyskiej, Nysa
– Wystawa Poplenerowa – Paczków
- 1977 – Międzynarodowa Wystawa Poplenerowa – Paczków 1976, BWA Opole
– dwa wyróżnienia w Konkursie „Człowiek i Ziemia” – BWA Opole
– Wystawa Pokonkursowa „Opolszczyzna w malarstwie” – BWA Opole
- 1978 – Malarstwo Opolskich Plastyków – Opole, Subotica, Pécs-Lahti.

Z CYKLU: „POWROTY DO MITÓW”

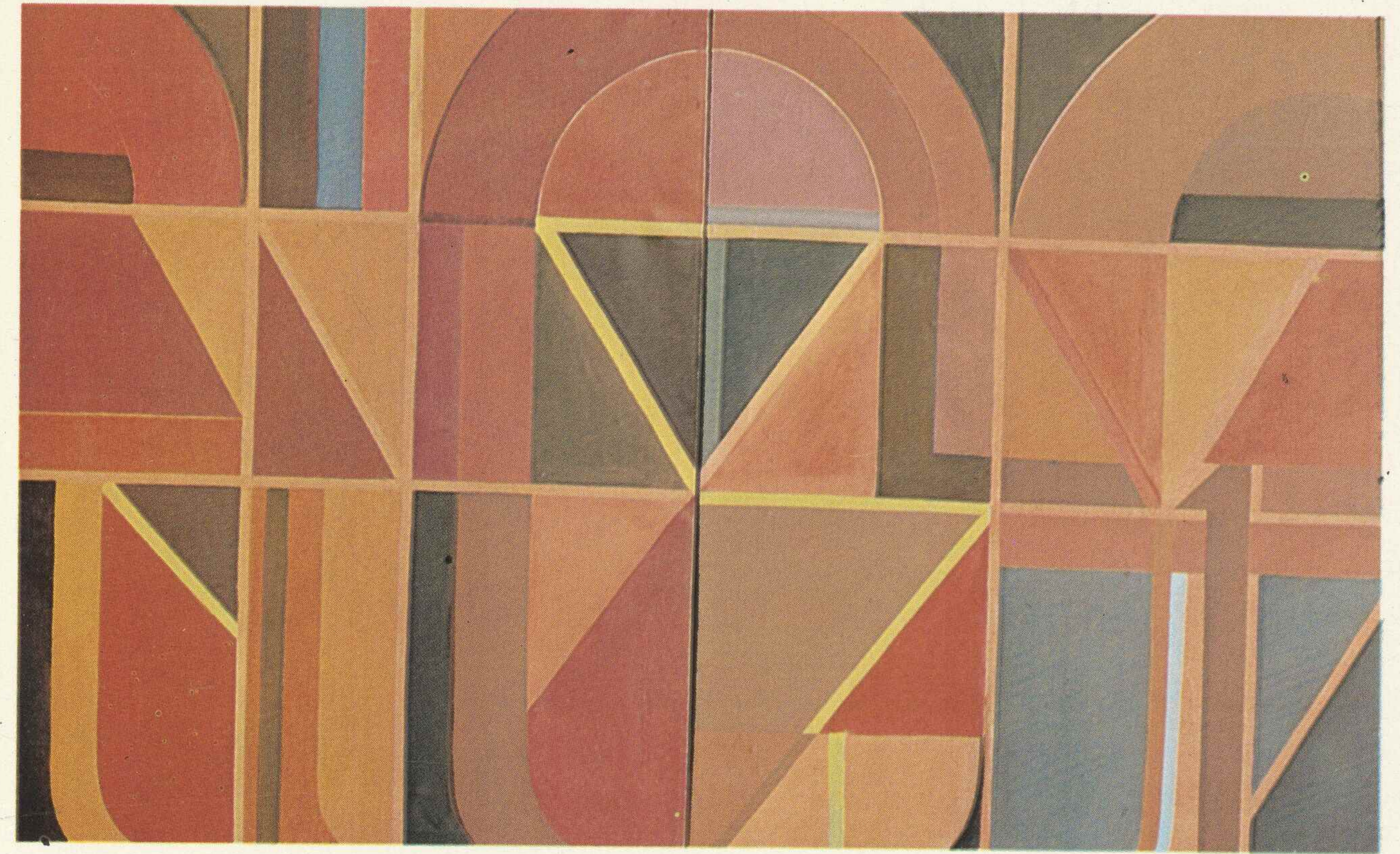
WALDEMAR BYRGER

Urodzony w 1943 r. w Bydgoszczy. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w roku 1969.

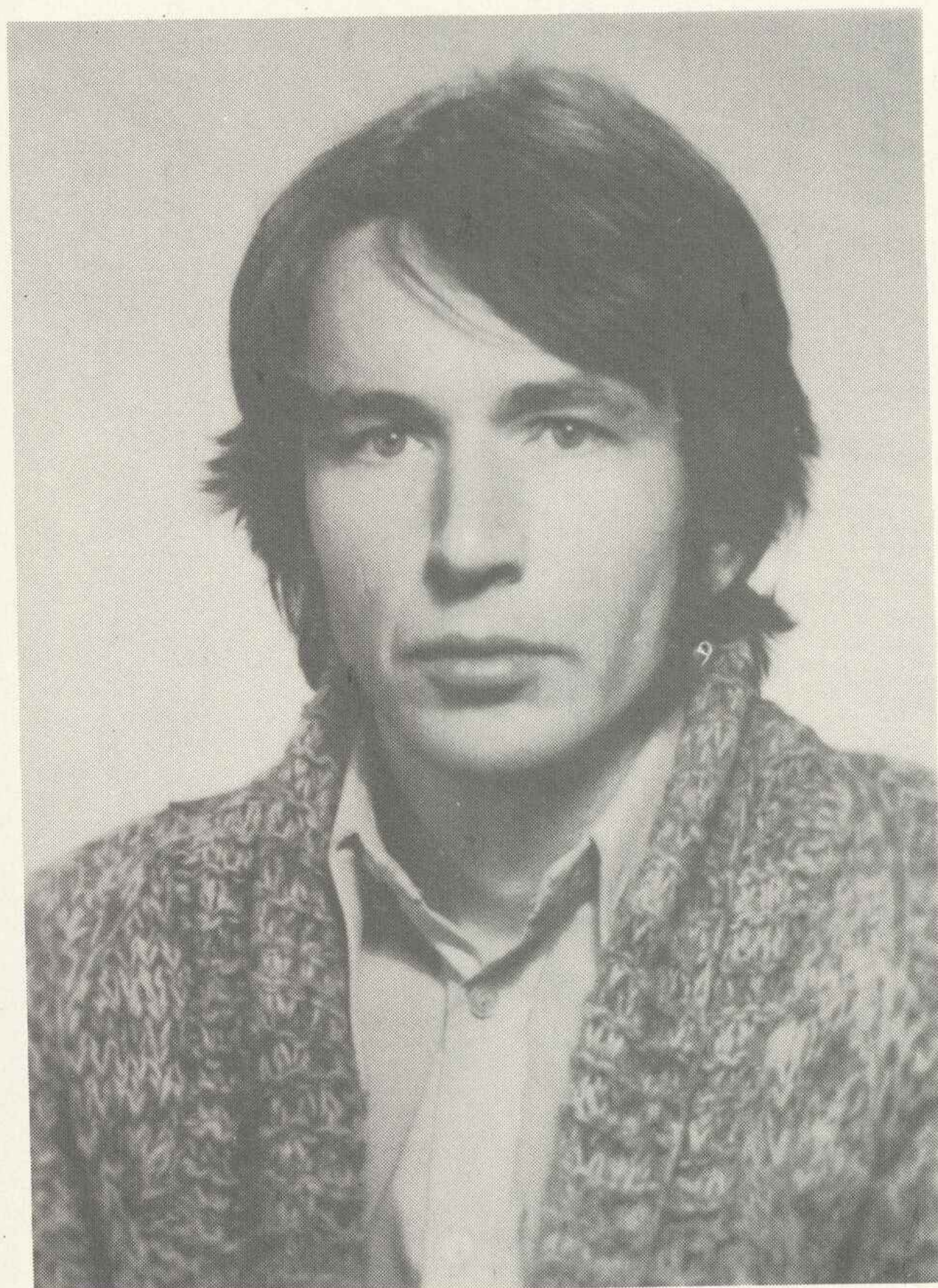
- 1969 – wystawy indywidualne: Galeria „Jaszczury”, Kraków; Klub „Jupiter”, Bydgoszcz.
- 1970 – nagroda na V Festiwalu Współczesnego Malarstwa Polskiego, Szczecin
  - wystawa indywidualna – Klub MPiK, Bydgoszcz (1972, 1976, 1977)
- 1971 – wyróżnienie na I Ogólnopolskim Konkursie na obraz sztalugowy, Łódź
  - wystawa indywidualna – Klub „Azył”, Toruń;
  - wystawa indywidualna – Klub „Modus”, Mały Salon Sztuki, Bydgoszcz
- 1972 – „Bielska Jesień”, Bielsko;
  - wystawa „Kopernik-Kosmos”, Toruń;

- wystawy Okręgu Bydgoskiego w Opolu, Szczecinie, Krakowie, Toruniu, Gdańsku;
- Salony BWA, Bydgoszcz
- 1973 – wystawa indywidualna – Klub MPiK, Grudziądz
- 1974 – wystawa indywidualna – Dom Kultury, Świecie
  - „Panorama”, Warszawa
  - Okręg Bydgoski – Göteborg – Szwecja
  - 30-lecie Okręgu Bydgoskiego ZPAP, Bydgoszcz–Szczecin
- 1975 – wystawa indywidualna – Dom Kultury, Chełmno
- 1976 – Wystawa Młodych, Sopot
  - udział w wielu wystawach poplenerowych (Swinoujście, Szczecin, Bydgoszcz) i w wystawach Okręgu Bydgoskiego ZPAP.

„ŁUKI STRZELNA”

ANDRZEJ HERMAN

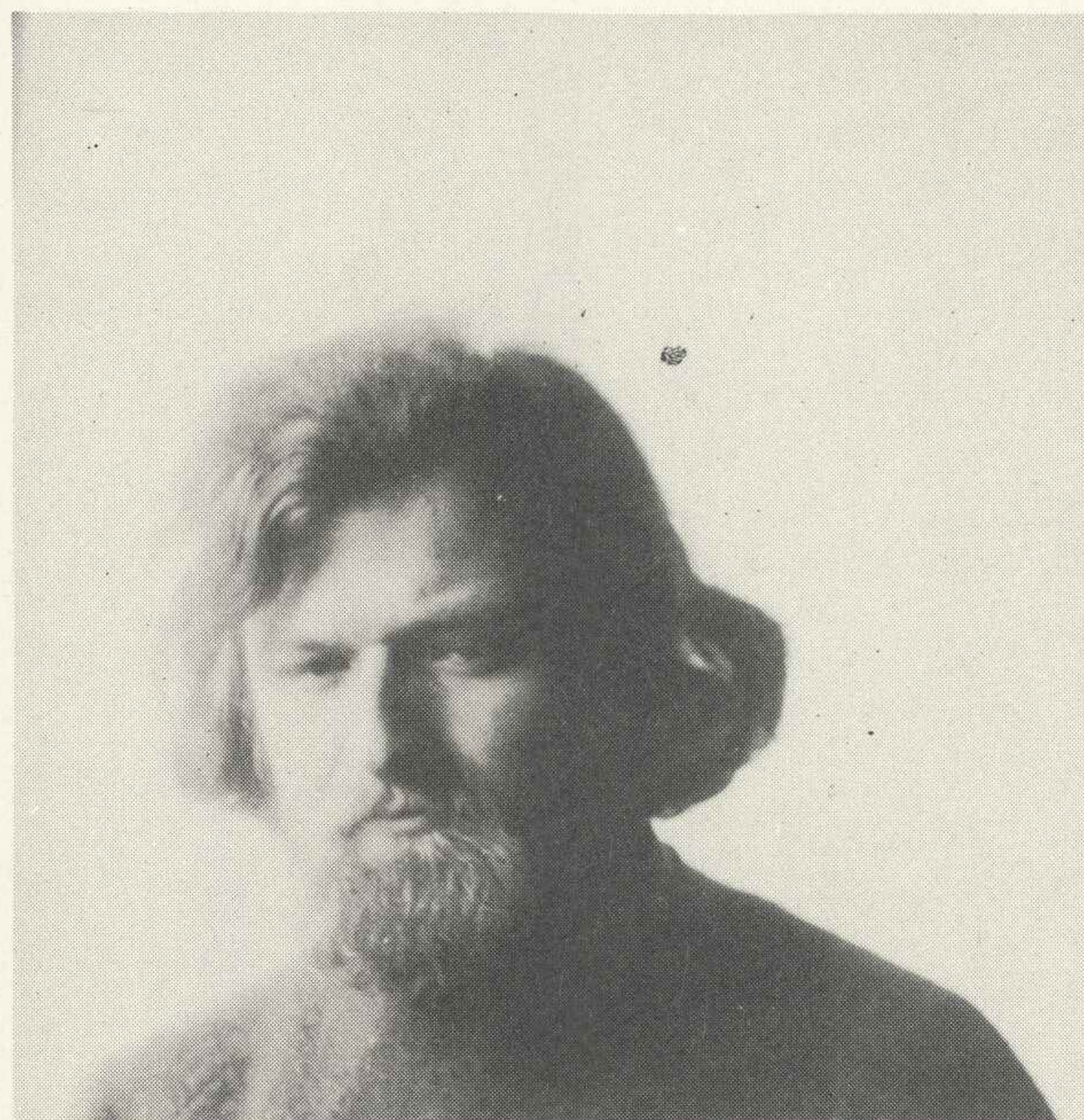
Urodzony w Jaworznie w roku 1942. Ukończył Liceum Plastyczne w Jarosławiu. Studia na wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie – dyplom w 1970 r.

1973 – udział w wystawie poplenerowej – Zamek Książąt Pomorskich – Szczecin,
1974 – Targi Plastyki Współczesnej – BWA Kraków,
1975 – udział w wystawie środowiskowej – Klub „Kuźnica”, Kraków,
1977 – udział w Salonie Malarstwa Krakowskiego – Pałac Sztuki TPSP Kraków.

Prezentowane obrazy są propozycjami malarstwa architektonicznego.

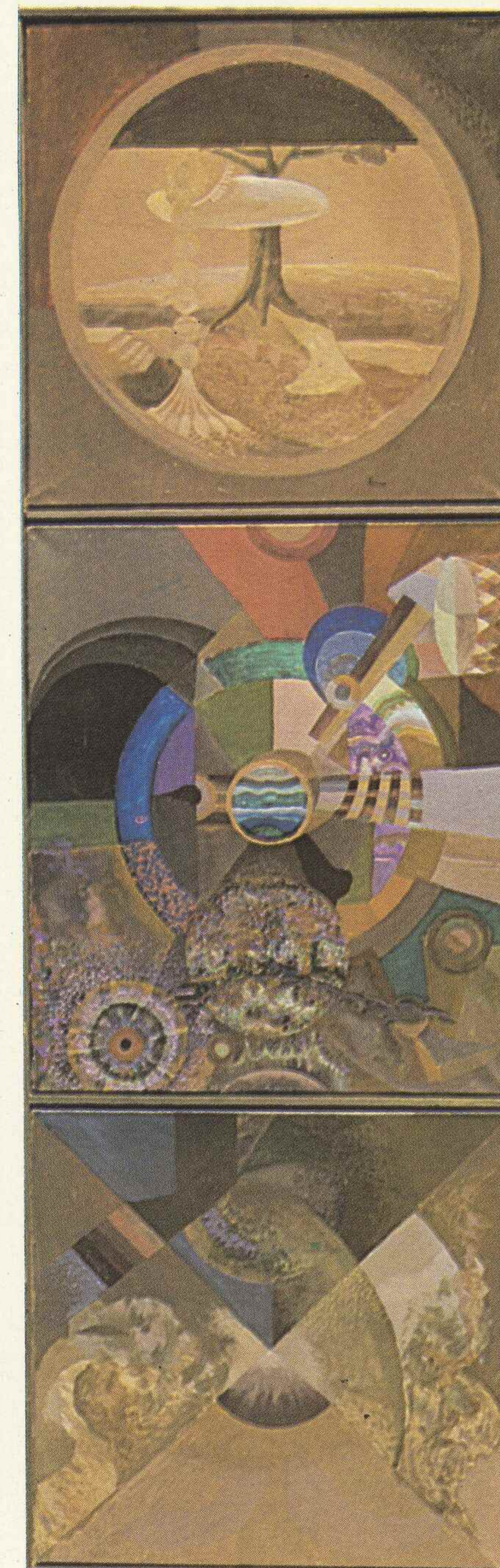

WŁADYSŁAW KAWĘCKI

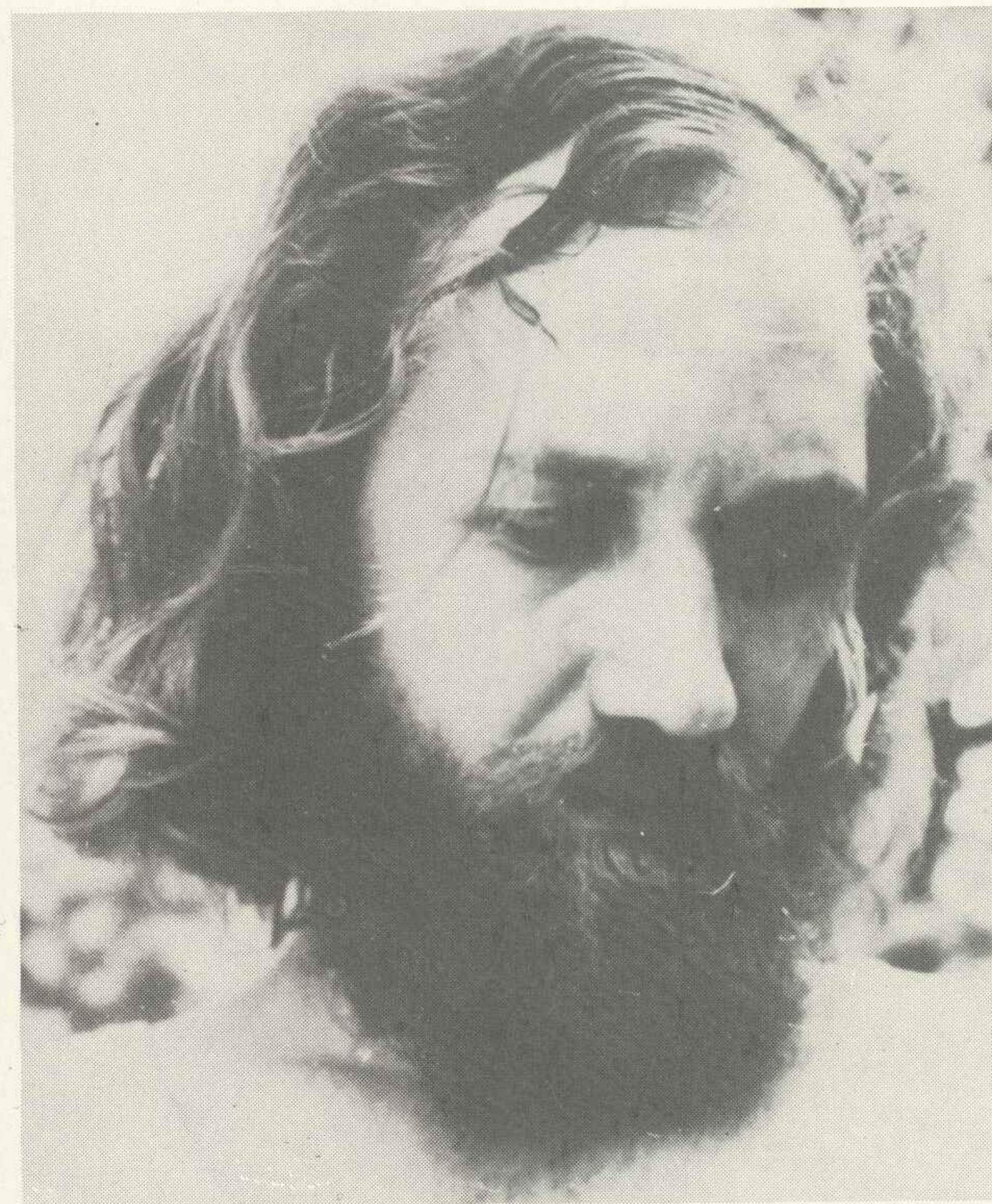
Urodzony w roku 1946 w Ładzie. Studia na Wydziale Malarstwa Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych – dyplom w 1971 roku.
Uprawia malarstwo i grafikę.

- 1971 – wystawa indywidualna – Galeria KMPiK Kraków
- wystawa indywidualna, Wadowice
- 1973 – Wystawa Młodych Malarzy Krakowa, Pałac Sztuki, Kraków
- „Bielska Jesień” – Bielsko
- 1974 – Festiwal Współczesnego Malarstwa Polskiego, Szczecin, BWA
- wystawa „Kraków'74”, Zachęta, Warszawa
- II nagroda w konkursie „Najlepsza Grafika Miesiąca”, Kraków
- 1975 – wystawa „Kraków w malarstwie”, Kraków
- 1977 – Salon Malarstwa Krakowskiego, Pałac Sztuki, Kraków
- 1978 – „Postawy twórcze środowiska krakowskiego” – Wrocław
- wystawa malarstwa krakowskiego w Bayreuth, RFN

„CZAS I MATERIA”

P I O T R K M I E Ć

Urodzony w 1949 r. w Zamościu. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie – dyplom w 1974 r.

- 1970 – indywidualna wystawa malarstwa – Klub „Pod Ręką”, Kraków
- 1973 – wystawa indywidualna „Operacje, czyli próba konstruowania destrukcji” – KMPiK, Kraków
  - wystawa „9-ciu Młodych” – Galeria Współczesna, Warszawa
- 1974 – Festiwal Sztuki Młodych – Sopot
- 1975 – Zdarzenie muzyczno-plastyczne w ramach I Festiwalu M M M M – Stalowa Wola
  - „Operacje, czyli próba konstruowania destrukcji” – c.d.
  - BWA Zamość
  - Wystawa Klubu Młodych – MDK, Lublin
  - Nowohuckie Spotkania Młodych Plastyków
  - Salon Wiosenny – BWA Kraków
  - Konfrontacje Środowisk Plastycznych – Barbakan, Kraków
  - Malarstwo i Grafika Absolwentów ASP – Stara Kordegarda, Warszawa
- 1976 – Sytuacja muzyczno-plastyczna w ramach II Festiwalu M M M M – Stalowa Wola

- Wystawa Klubu Młodych – BWA Lublin
- Festiwal Sztuki Młodych – Sopot
- III Ogólnopolski Konkurs im. Spychalskiego, Poznań
- VIII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego – Szczecin
- „Linia i zapis” – Pokonkursowa Wystawa Rysunku – Galeria Pryzmat, Kraków (I nagroda – zakup)
- VI Jesienne Konfrontacje – Rzeszów
- „Format-Człowiek” – Galeria STU, Kraków
- 1977 – „Proces twórczy” (z A. Brinckenem) – Galeria Pryzmat Kraków
  - indywidualna wystawa malarstwa i rysunku – Pałac Mąłachowskich, Nałęczów
- 1978 – XXXII Ogólnopolski Salon Zimowy – Radom

„SWIATOWID”

TERESA KOTKOWSKA-RZEPECKA

Urodzona w 1948 r. w Słoneczniku, woj. olsztyńskie. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie – dyplom w 1973 r.

- 1972 – wystawy indywidualne: Galeria MPiK – Kraków, Galeria Klubu Dziennikarzy „Pod Gruszką” – Kraków
1973 – wystawa indywidualna – Teatr 38, Kraków
1974 – wystawa indywidualna – Galeria Sztuki Współczesnej BWA, Olsztyn
– wystawa malarstwa – Londyn, Glasgow, Plymouth, Stockton, – Wielka Brytania
– wystawa malarstwa – Lille, Francja
– wystawa środowiska olsztyńskiego – Wrocław
– wystawa malarstwa – Kaposwar, Węgry
– „Szypry 73” – Olsztyn
– „Panorama XXX-lecia PRL” – Muzeum Narodowe, Warszawa
1975 – wystawy indywidualne: Muzeum Teatralne, Kraków
Galeria KMPiK, Zakopane
– wystawa malarstwa – MDM, Warszawa
– III nagroda na wystawie „Konfrontacje Środowisk Plastycznych”, Barbakan, Kraków
1976 – wystawy indywidualne: „Dom Grecki”, Myślenice
Galeria Zakładów im. Szadkowskiego
– udział w akcji „Sztuka dla Krowodrzy”, Kraków

- udział w wystawie malarstwa – Elbląg
– wystawa malarstwa – Frombork
– Salon Malarstwa Krakowskiego 76, Kraków
1977 – udział w wystawie „Grunwald 76” – BWA Olsztyn
– wystawa poplenerowa – Muzeum Żup Krakowskich, Wieliczka
– „Idea Wielkiego Października w dziele plastycznym”, Pałac Sztuki, Kraków
– Salon Malarstwa Krakowskiego 77 – Pałac Sztuki, Kraków
– „Zieleń miasta Krakowa”, Pałac Sztuki – Kraków.

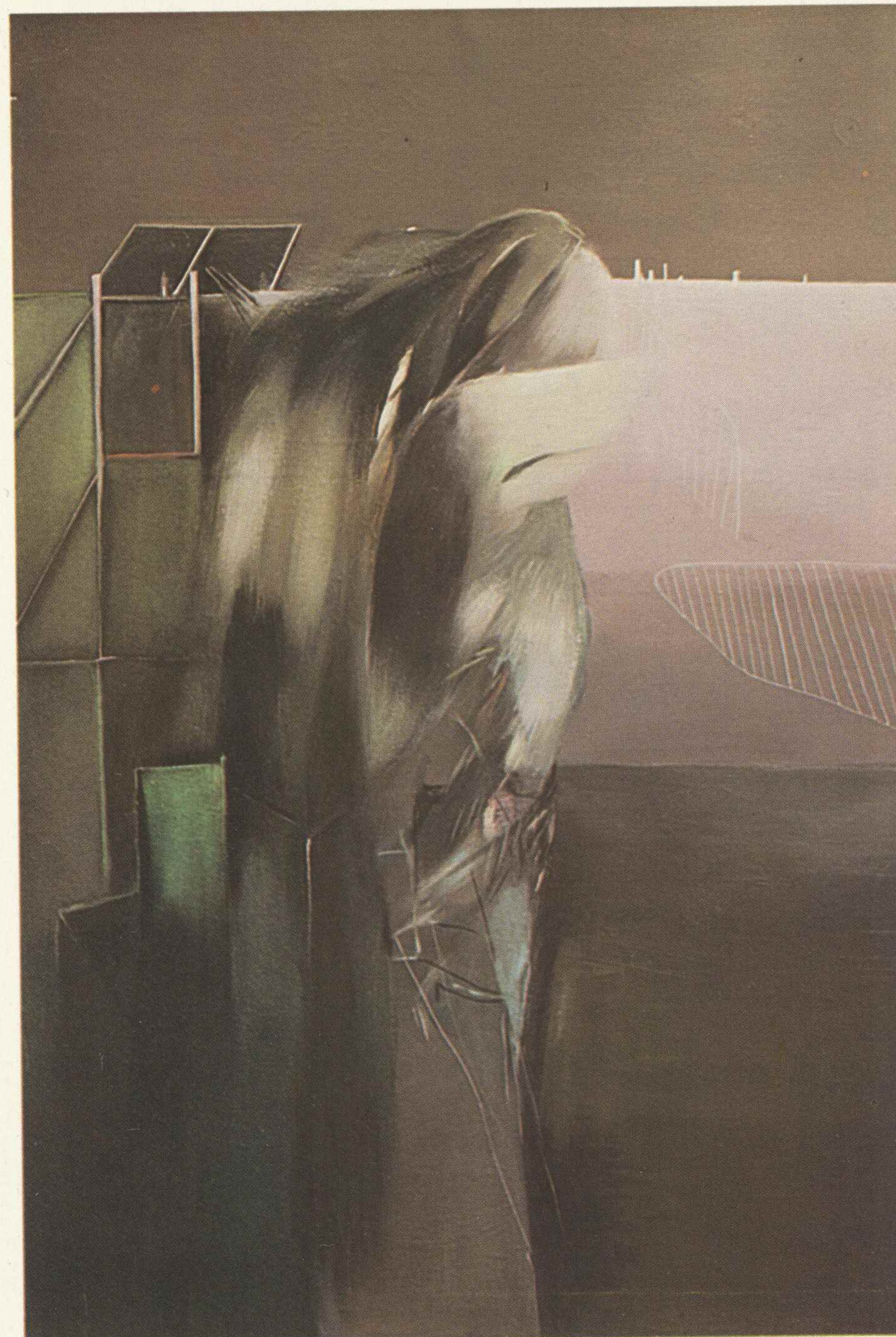
„AKTY”

STANISŁAWA KSZCZANOWICZ

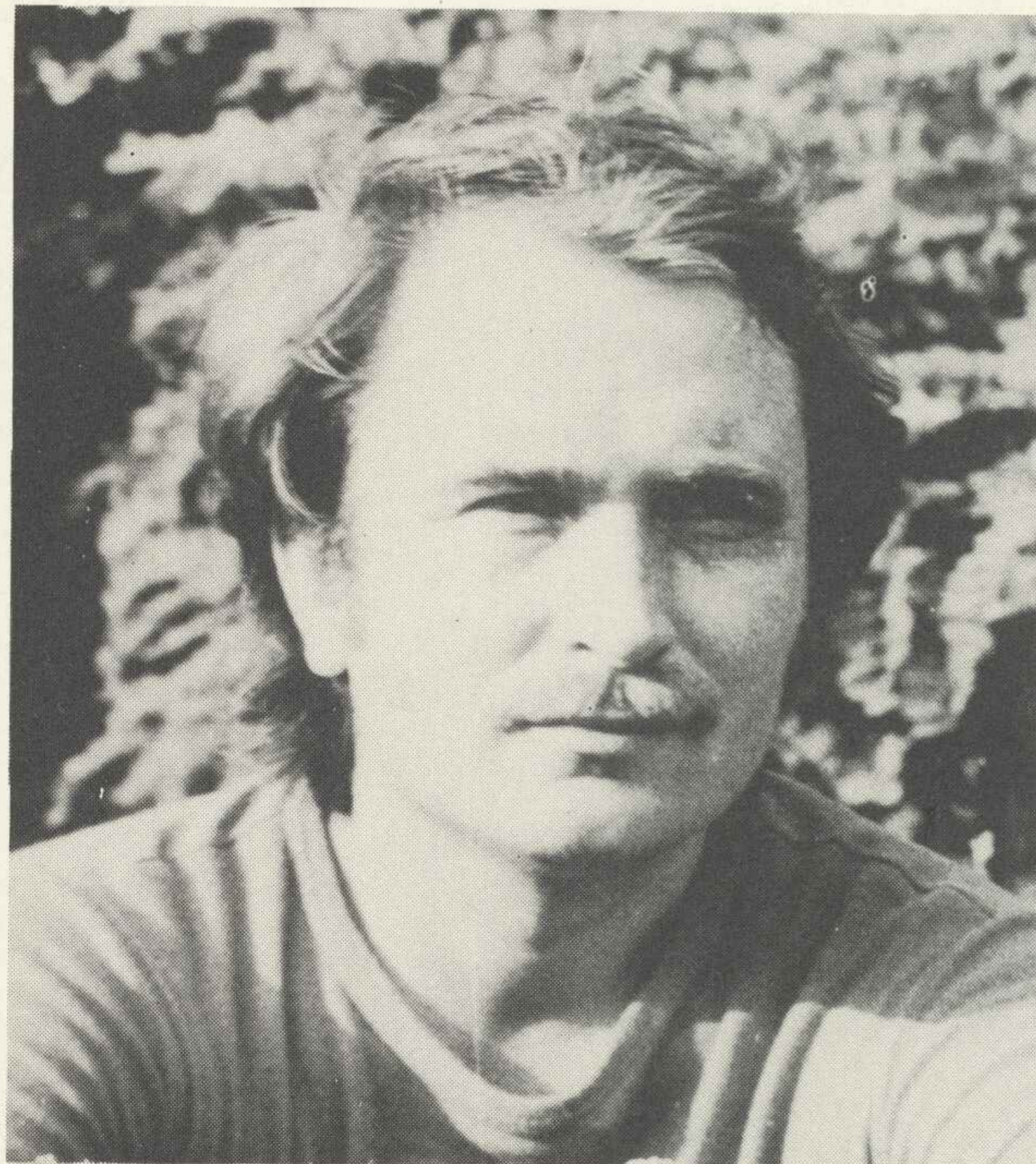
Urodzona w r. 1948 w Ptaszkowie. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych – dyplom w 1974 r.

- 1973 – wystawa prac studentów Krakowskiej ASP – Berlin, NRD
- wystawa prac studentów Krakowskiej ASP – Bratysława CSRS
- 1974 – indywidualna wystawa malarstwa – Galeria KMPIK, Kraków
- 1975 – nagroda na I-wszych Nowohuckich Spotkaniach Młodych
- wystawa malarstwa i grafiki absolwentów ASP w Krakowie, TPSP – Warszawa (nagroda)
- nagroda w Konkursie „Zaulek Krakowa”
- 1977 – nagroda w Konkursie „Zaulek Krakowa”
- wystawa prac dyplomantów ASP Kraków 1974–76 „Absolwenci” BWA – Kraków

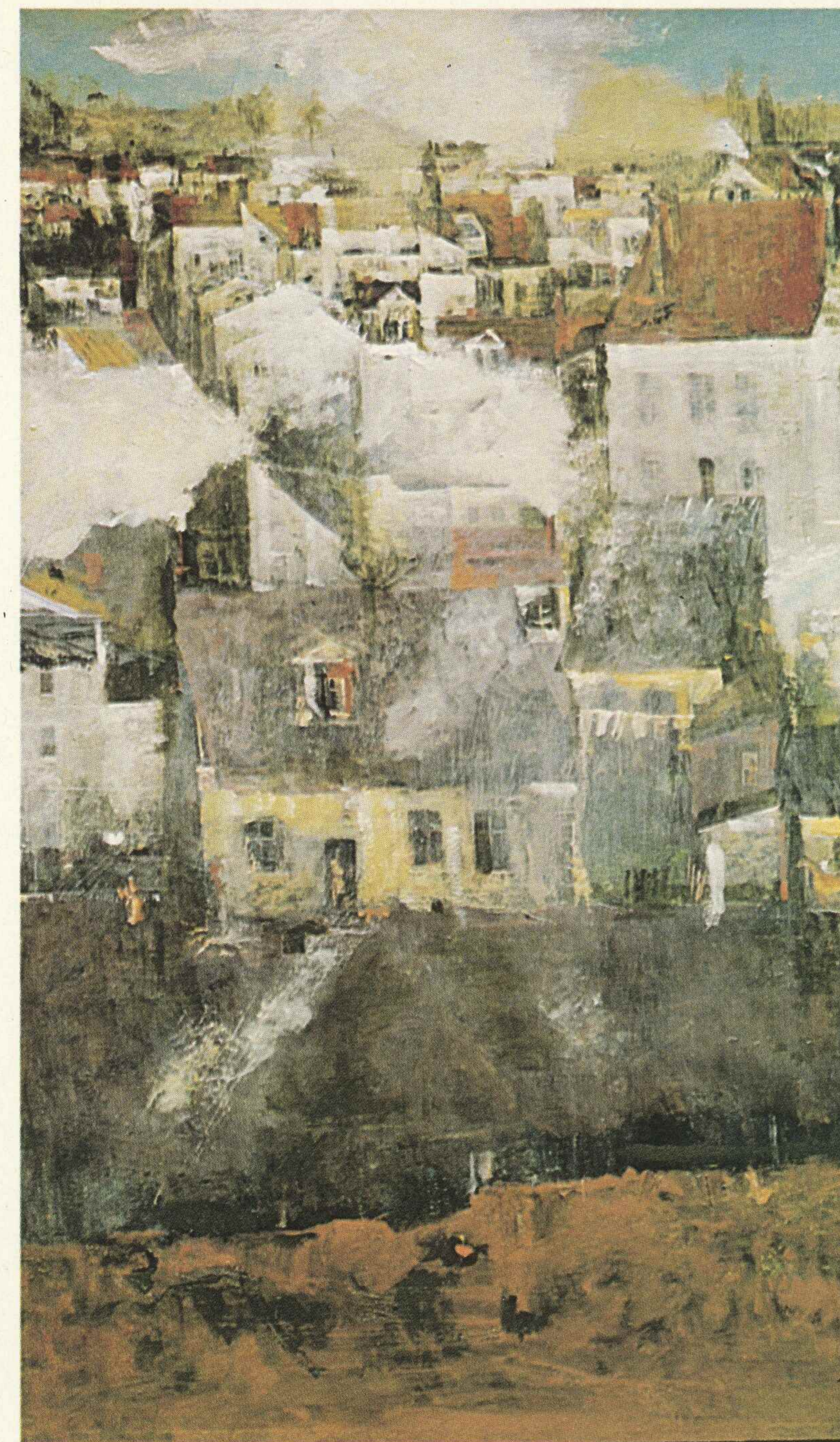
„PRZEDWIOSNIE”

JÓZEF LISOWSKI

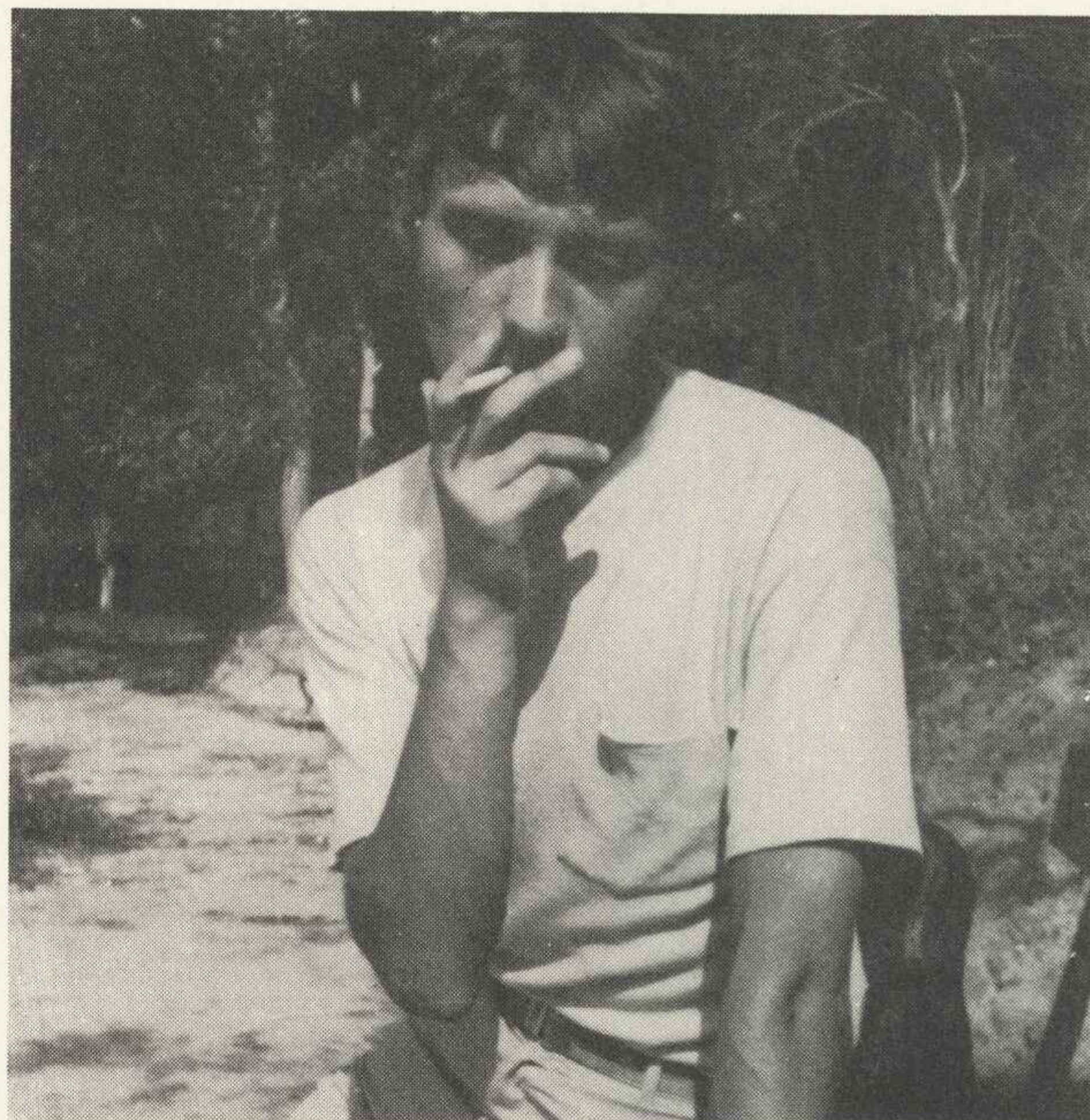
Urodzony w roku 1941 w Wozuczynie. Studia malarskie w Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych – dyplom w 1966 r.
Uprawia malarstwo i grafikę.

- 1968 – Festiwal Współczesnego Malarstwa Polskiego – Szczecin
Triennale Rysunku – Wrocław
- 1970 – I nagroda w Konkursie. Najlepsza Grafika Miesiąca – Kraków
– Festiwal Sztuk Plastycznych – Sopot
– „Obrazy i Malarze” – BWA Kraków
– „Wiosna Opolska” – Opole
– II nagroda NGM – Kraków
– wystawa w Galerii Alberta – Kanada
– wystawa w Bernie, Szwajcaria
- 1973 – I nagroda NGM – Kraków
- 1976 – Salon Malarstwa Krakowskiego, Pałac Sztuki – Kraków.

„PEJZAZ”

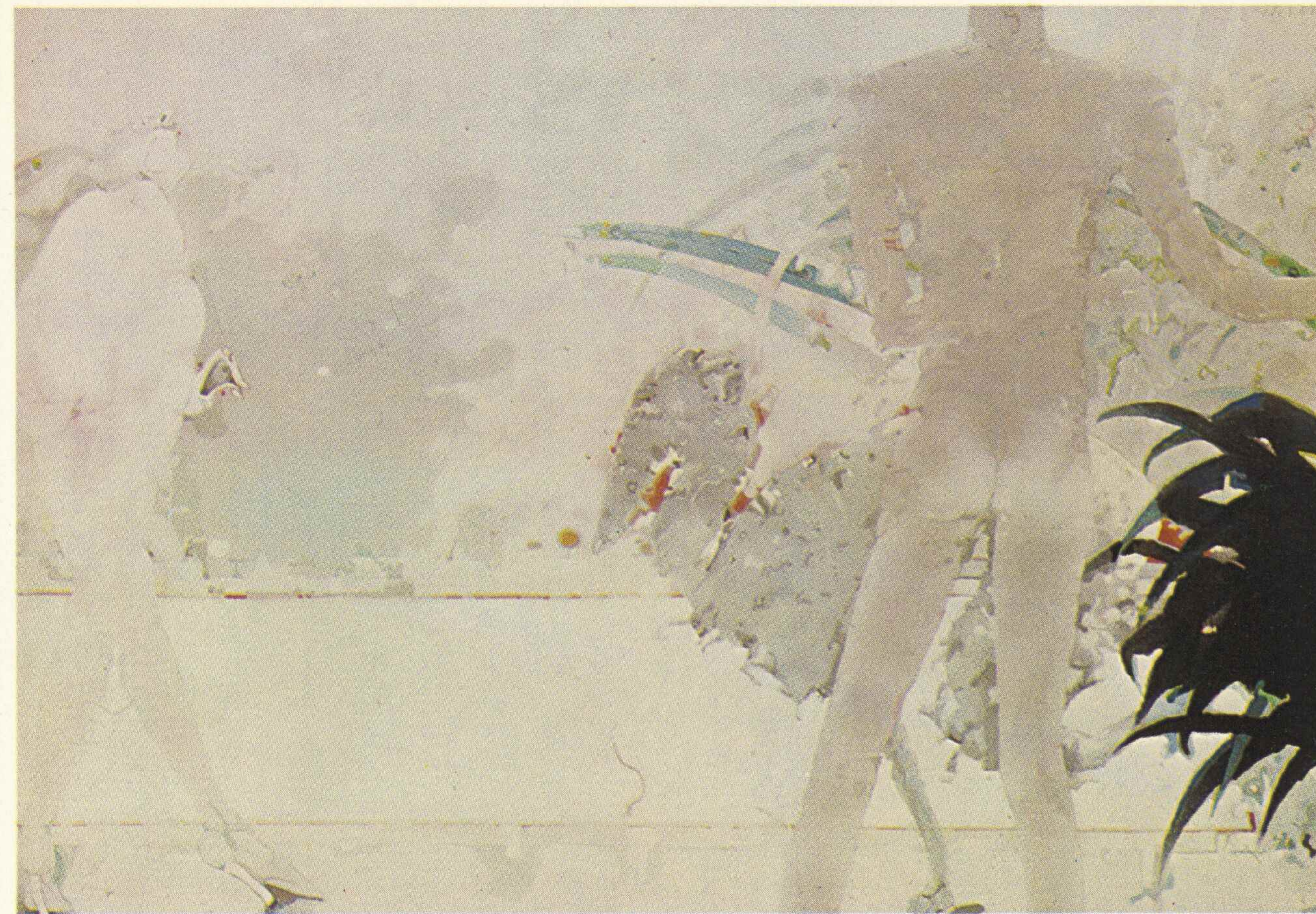
ZBYSŁAW MAREK MACIEJEWSKI

Urodzony w roku 1946. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie – dyplom w 1969 r.
Uprawia – malarstwo, rysunek i scenografię.

- 1972 – X „Bielska Jesień”, Bielsko
- VI Festiwal Współczesnego Malarstwa Polskiego, Szczecin
- 1973 – wystawy indywidualne: Dom Kultury, Olecko (rysunek);
- Muzeum Teatralne, Kraków – malarstwo i rysunek
- VII Wiosna Opolska, wystawa pokonkursowa
- III nagroda na Wystawie Pokonkursowej Krakowskiego Okręgu ZPAP – Kraków
- IV Wystawa Młodych Malarzy Krakowa – Pałac Sztuki, Kraków
- I Targi Plastyki Współczesnej, BWA – Kraków
- XI „Bielska Jesień” – Bielsko
- I Ogólnopolski Konkurs im. Spychalskiego – Poznań
- 1974 – wystawy indywidualne: Pawilon Wystawowy – Goleniów, BWA – Nowy Sącz
- II Targi Plastyki Współczesnej BWA – Kraków,
- „Kraków 74” – Zachęta, Warszawa
- Ogólnopolska Wystawa Młodych BWA – Sopot
- Nagroda Wojewody Opolskiego na VII Festiwalu Współczesnego Malarstwa Polskiego – Szczecin
- Krakowskie Malarstwo i Rzeźba w XXX-leciu PRL, BWA – Kraków

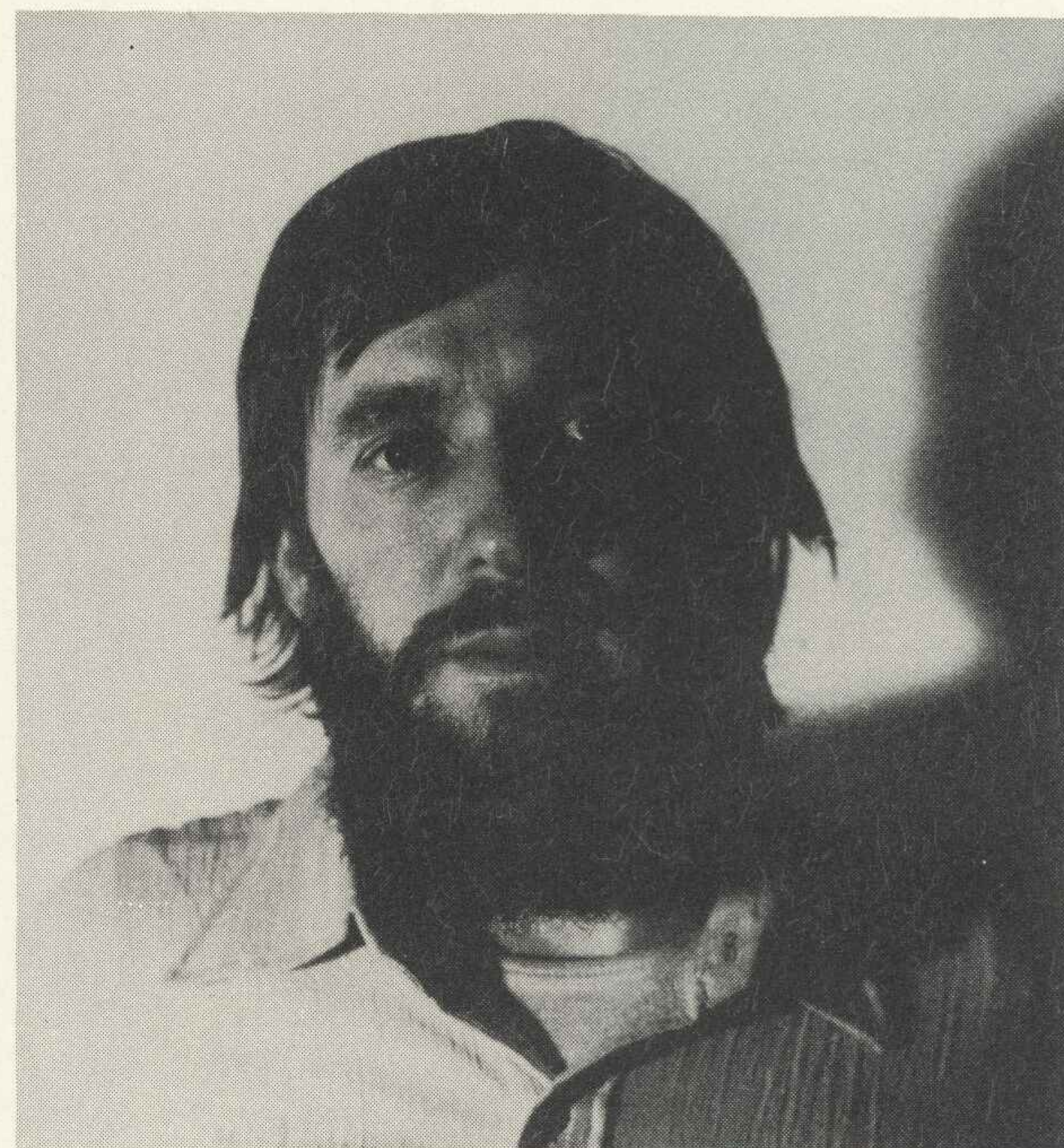
- 1975 – wystawa indywidualna BWA – Tarnów
- nagroda Sekcji Malarstwa Okręgu Krakowskiego ZPAP na Salonie Wiosennym BWA – Kraków
- Konfrontacje Środowisk Plastycznych – Barbakan, Kraków
- wystawa grupy „Postawy” – Zamek, Lipowiec
- „Porównania 6” BWA – Sopot, BWA – Kraków
- Nagrody Ministerstwa Komunikacji i RSW „Prasa-Książka-Ruch” w Konkursie „Malarstwo, Rzeźba, Grafika w XXX-leciu PRL”, Warszawa
- wystawa Laureatów Nagród „Złotego Grona” BWA – Zielona Góra
- 1976 – wystawy indywidualne: BWA – Opole,
- Zakład Badań Geologicznych – Kraków
- Iskustwo Naroda – Moskwa
- Kunst im Dienste der Gesellschaft – Berlin
- Portret Człowieka – Galeria Pryzmatów – Kraków
- II nagroda w Konkursie Kraków 76 – Kraków
- VIII Festiwal Współczesnego Malarstwa Polskiego – Szczecin
- wystawa grupy „Postawy”, Fablok, Chrzanów, Muzeum Okręgowe – Częstochowa
- Wystawa Poplenerowa IV Ogólnopolskich Spotkań Twórców – Piła
- VI Festiwal Sztuk Pięknych – Warszawa
- Salon Malarstwa Krakowskiego, Pałac Sztuki – Kraków
- „Portret Mężczyzny z Głową Ptaka”, Teatr Wybrzeże – Sopot
- współpraca scenograficzna S. Mrozek – „Rzeźnia” – Teatr Miniatura – Kraków
- scenografia i kostiumy: A. Stolper „Balet Pruski”, Teatr Bagatela – Kraków.
- 1977 – wystawy indywidualne: Dom Kultury – Nowa Huta,
- Galeria „Lamus” – Pisary,
- Galeria Teatru im. Norwida – Jelenia Góra,
- Galeria KMPiK – Warszawa,
- Galeria „Nowa”, Teatr Nowy – Poznań,
- Ogólnopolskie Spotkania Twórców, Arsenał – Poznań,
- Ogólnopolskie Spotkania Twórców 1973–1976, BWA – Piła,
- CDN – Warszawa,
- Wystawa, konkurs na Rysunek i Pastel, Salon TPSP – Nowa Huta,
- Doroczny Salon Malarstwa Krakowskiego TPSP Kraków – Medal St. Wyspiańskiego.
- 1978 – wystawy indywidualne: (malarstwo i rysunek)
- Galeria MDM – Warszawa,
- Galeria „Punkt” – Kopenhaga,
- wystawa sztuki krakowskiej, Bayreuth – RFN,
- wystawa poplenerowa Ogólnopolskich Spotkań Twórców, BWA – Piła,
- Wystawa „Pośród iskier”, BWA – Kłodzko,
- „Postawy środowiska krakowskiego”, BWA – Wrocław,
- „Kolor w malarstwie polskim”, Muzeum Narodowe – Poznań,
- VII Festiwal Sztuk Pięknych – Warszawa,
- scenografia i kostiumy St. Srokowski „Drzwi”, Teatr im. Norwida – Jelenia Góra.

„BASEN”

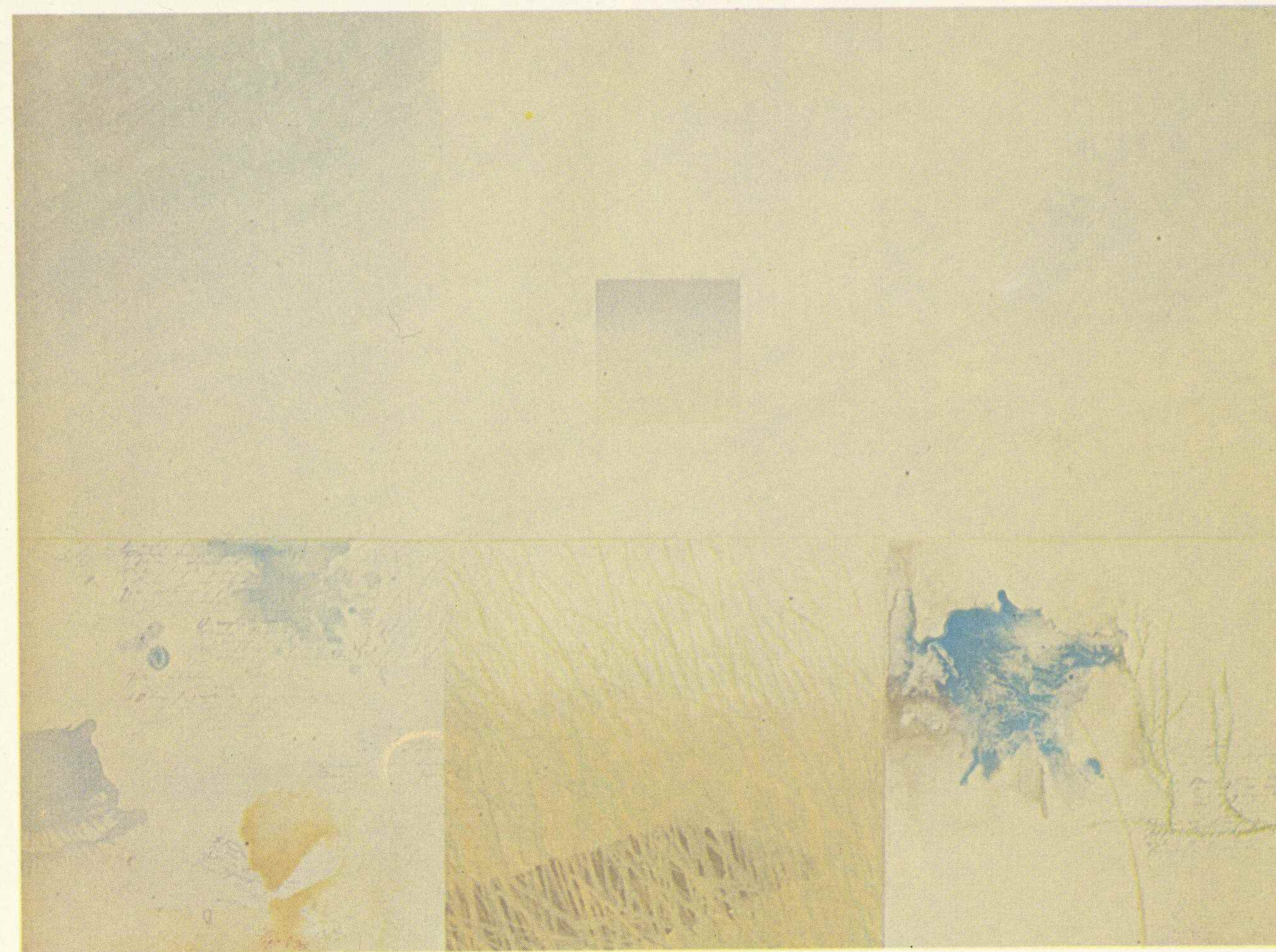
LESZEK MISIAK

Urodzony w 1943 r. w Brzezinach. Studia na Wydziale Malarstwa Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych – dyplom w roku 1968. Uprawia malarstwo i grafikę.

- 1970 – Ogólnopolski Festiwal Młodego Malarstwa i Grafiki – Sopot,
- 1971 – „Młodzi Malarze Krakowa”, Kordegarda – Warszawa,
- 1972 – XIII Salon Internationale, Paris – Sud – Juvisi, srebrny medal w zespole Krakowa,
- 1973 – VI Ogólnopolska Wystawa Grafiki, Zachęta – Warszawa, I nagroda w Konkursie „Artysta wobec siebie i społeczeństwa” Galeria Pryzmat – Kraków,
- 1974 – V Międzynarodowe Biennale Grafiki – Kraków,
  - wystawa „Nowa Generacja”, Muzeum Narodowe – Wrocław,
  - indywidualna wystawa grafiki, Muzeum Teatralne – Kraków,
  - indywidualna wystawa malarstwa i grafiki – Zakopane,
- 1976 – VII Ogólnopolska Wystawa Grafiki, Zachęta – Warszawa,
  - VI Międzynarodowe Biennale Grafiki, BWA – Kraków,
  - „Xylon 7”, Międzynarodowe Triennale Drzeworytu, Fribourg, Winterthur, Schloss, Schatzingen – Berlin Zachodni,
  - VIII Festiwal Współczesnego Malarstwa Polskiego – Szczecin,
  - wyróżnienie w Konkursie im. Spychalskiego – Poznań,
- 1977 – indywidualna wystawa malarstwa i grafiki, „Mały Rynek” – Kraków,

- Vereinigung Polnischer Künstler, Erlangen – RFN,
- VII Spotkania Krakowskie, BWA – Kraków,
- 1978 – VIII Ogólnopolska Wystawa Grafiki, Zachęta – Warszawa,
  - wystawa malarstwa krakowskiego, Bayreuth – RFN.

„STYK Z PRZYRODĄ”

T A D E U S Z M Y S Ł O W S K I

Urodzony w r. 1943 w Piotrkowie. Studia malarskie w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych – dyplom w 1969. W latach 1969–70 studiował w Paryżu, a w roku 1974 odbył studia graficzne w New School w Nowym Yorku.

1969 – indywidualna wystawa malarstwa, galeria „Arkady”, BWA – Kraków,
– Ogólnopolska Wystawa Młodych, Galeria Współczesna – Warszawa,

1970 – wystawa w Lambert Gallery – Paryż,

1971 – 22nd National Exhibition of Prints in the Library of Congress – Waszyngton, D.C.,

– 9th International Biennale of Graphics, Lubljana – Jugosławia,

– 51st Exhibition of the Society of American Graphic Artists, Kennedy Gallery – Nowy Jork,

1972 – 3rd International Exhibition of Original Drawings, Museum of Modern Art, Rijeka – Jugosławia,

– 4th International Biennale of Graphics, BWA – Kraków,

– 18th National Print Exhibition, Brooklyn Museum – Nowy Jork,

– California Palace of The Legion of Honor – San Francisco,

1973 – 25th Annual Exhibition, Boston Printmakers, DeCordova Museum,

– 10th International Exhibition of Graphic Art, Lubljana – Jugosławia,

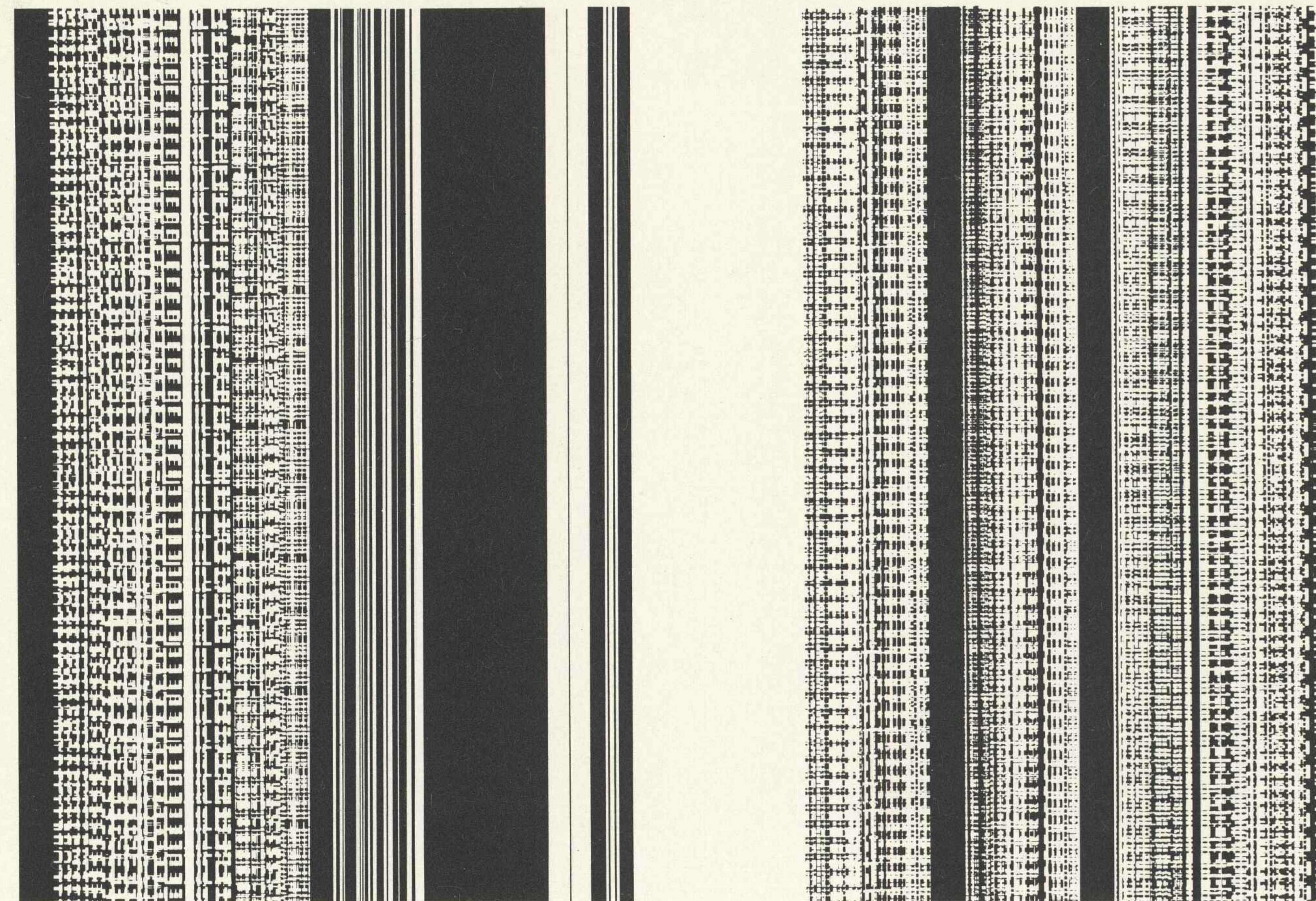
1974 – 5th International Biennale of Graphics, BWA – Kraków,
– 2nd Intergrafia – Katowice,

– 5th International Poster Biennale – Warszawa,

1975 – Young Artists: 4th International Art Exhibition, International Play Group – Nowy Jork,

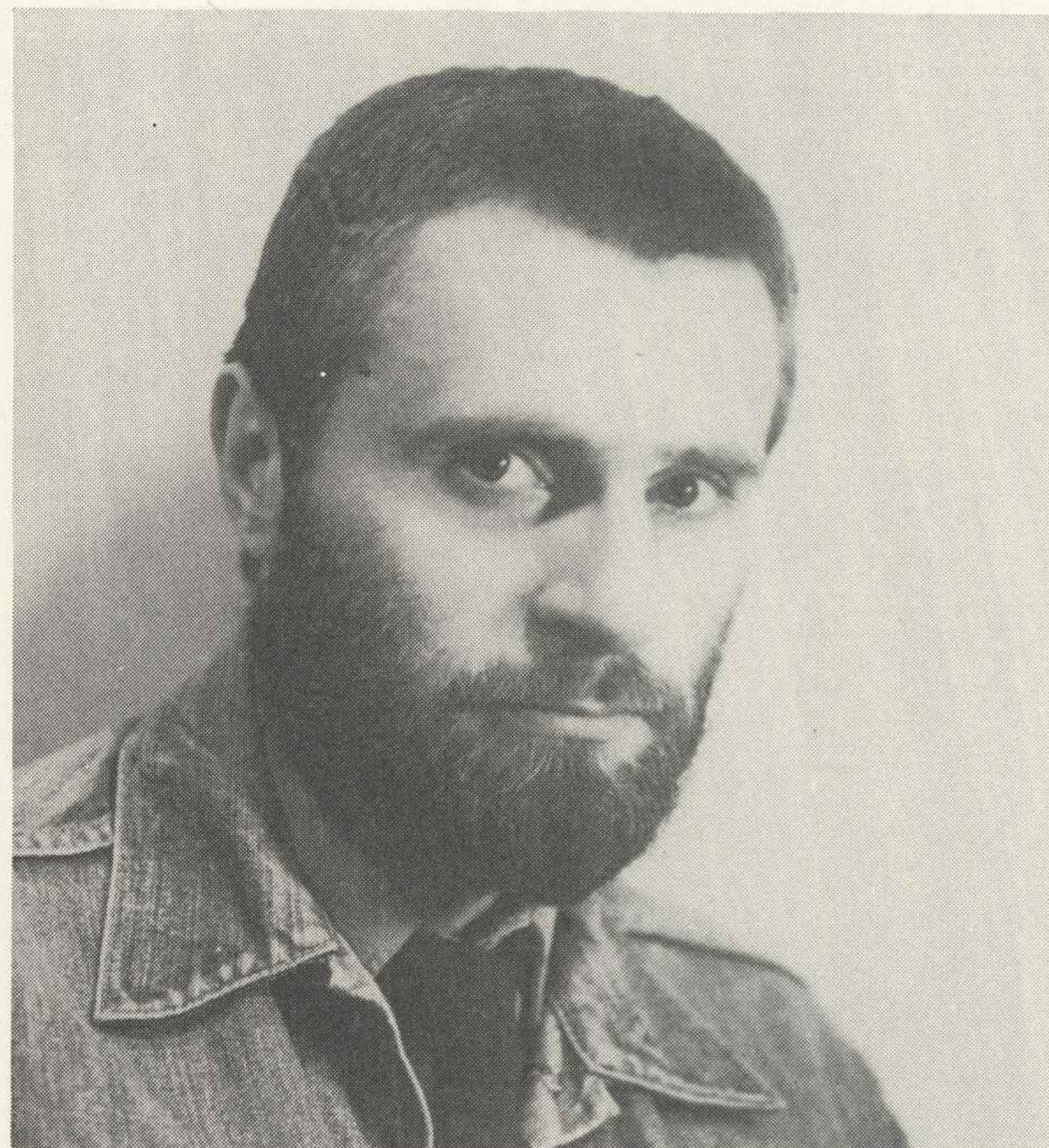
– 11th International Biennale of Graphics, Lubljana – Jugosławia,

1976 – 6th International Biennale of Graphics, BWA – Kraków.

„NEW YORK — AVENUE OF THE AMERICAS”

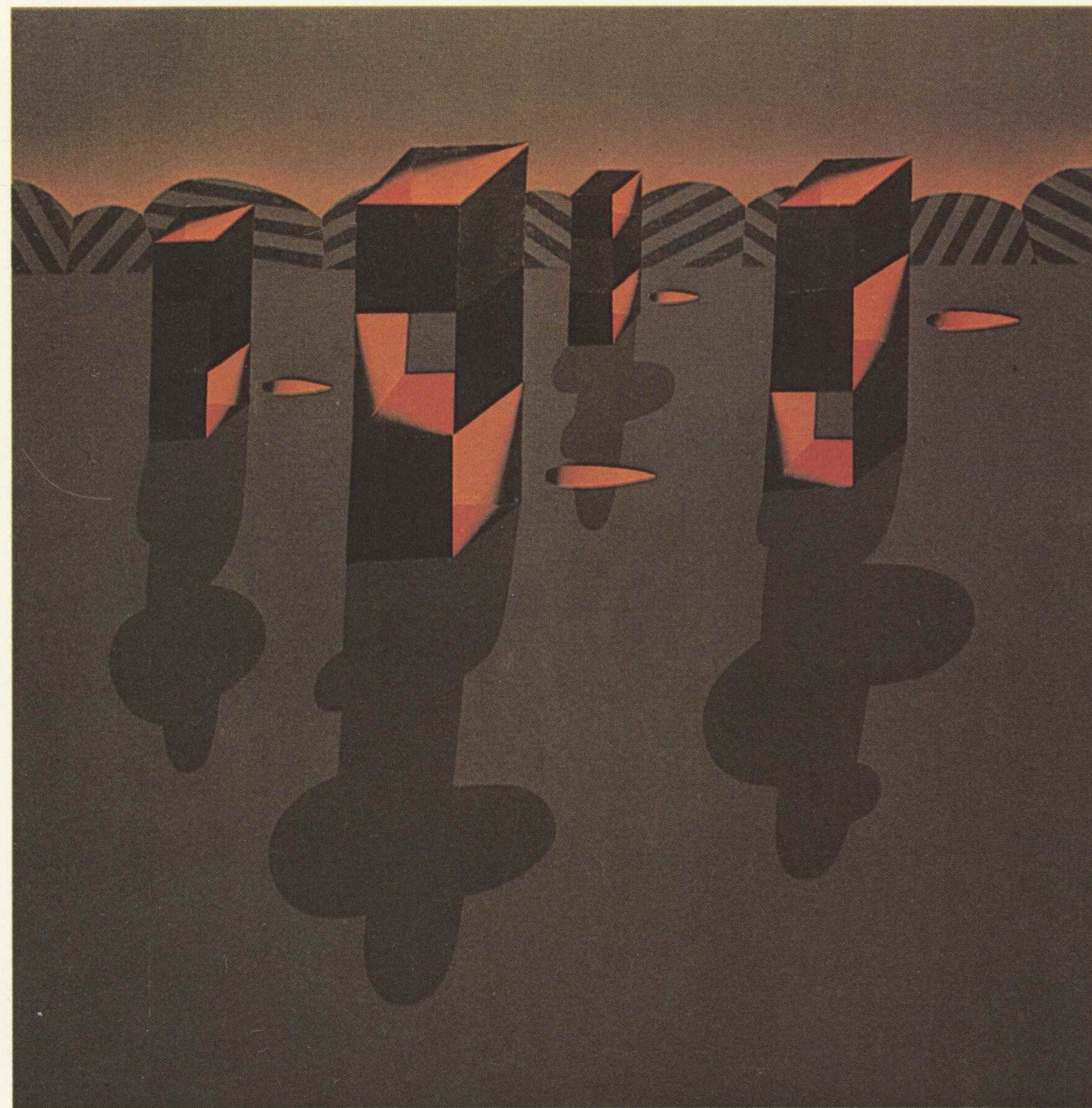
ADAM WSIOŁKOWSKI

Urodzony w 1949 r. w Krakowie. Tamże studia na wydziale malarstwa Akademii Sztuk Pięknych – dyplom w 1973 r. Uprawia malarstwo i rysunek.

- 1969 – wystawa malarstwa i grafiki, klub „Zaścianek” – Kraków,
– Ogólnopolski Przegląd Grafiki Studenckiej, „Jaszczury” – Kraków, II nagroda, wyróżnienie, nagroda publiczności,
- 1970 – Jubileuszowy Przegląd Przeglądów Grafiki Studenckiej, Muzeum Narodowe – Kraków,
- 1971 – wystawa malarstwa grupy „3 RAZY”, Galeria KMPiK – Kraków,
– wystawa „Młoda Sztuka Polska”, Mannheim, Pforzheim, Esslingen – RFN,
- 1972 – ogólnopolski konkurs na grafikę i rysunek „Ideaty współczesnej młodzieży” – Rzeszów, wyróżnienie,
– indywidualna wystawa rysunku, Galeria KMPiK – Kraków,
- 1973 – indywidualna wystawa malarstwa i grafiki, „Pałac Pod Baranami” – Kraków,
– wystawa „9 MŁODYCH”, Galeria Współczesna – Warszawa,
– opracowanie kolorystyki zewnętrznej elektrowni „Dolna Odra” pod Szczecinem (projekt zrealizowany),

- 1974 – wyróżnienie na wystawie „Artysta wobec siebie i społeczeństwa”, Galeria „Pryzmat” – Kraków,
– indywidualna wystawa malarstwa, Galeria Teatralna – Kraków,
– wystawa „Kraków 74”, „Zachęta” – Warszawa,
– wystawa ASP w Bratysławie – CSRS,
– XXVII Festiwal Sztuk Plastycznych – Sopot,
– Krakowskie Malarstwo i Rzeźba w XXX-leciu PRL, Pałac Sztuki – Kraków,
– ogólnopolskie Targi Sztuki „Contart’74”, Teatr Studio – Warszawa,
- 1975 – ogólnopolska wystawa II konkursu im. Spychalskiego, „Arsenal” – Poznań,
– „Salon Wiosenny”, BWA – Kraków,
– II nagroda na wystawie „Konfrontacje Środowisk Plastycznych” – Kraków,
– udział w akcji plastycznej „Wernisaż u Szadkowskiego” – Kraków,
– XXVIII Festiwal Sztuk Plastycznych „Porównania 6” – BWA Sopot, BWA Kraków,
– Brązowy Medal na XIII ogólnopolskiej wystawie malarstwa „Bielska Jesień” – Bielsko,
– wyróżnienie w interdyscyplinarnym konkursie „Portret współczesny”, Galeria „Pryzmat” – Kraków,
– Jubileuszowy XXX Salon Zimowy – Radom,
- 1976 – wystawa III konkursu im. J. Spychalskiego – Poznań,
– VIII Festiwal Współczesnego Malarstwa Polskiego – Szczecin,
– Ogólnopolska Wystawa Sztuki Młodych – Sopot,
– indywidualna wystawa malarstwa, Galeria „Mały Rynek” – Kraków,
– dyplom honorowy TPSP na Salonie Malarstwa Krakowskiego, Pałac Sztuki – Kraków,
- 1977 – indywidualna wystawa rysunku, Galeria „B”, DESA – Kraków,
– wystawa „Sztuka Młodych”, Budapeszt – Węgry,
– ogólnopolska wystawa sztuki „VII Spotkania Krakowskie”, BWA – Kraków,
– wystawa laureatów Salonu’76, Galeria „Pryzmat” – Kraków,
– Medal St. Wyspiańskiego na Salonie Malarstwa Krakowskiego, Pałac Sztuki – Kraków, oraz udział w wystawie rysunku Salonu, TPSP – Nowa Huta,
- 1978 – wystawa „Postawy twórcze środowiska krakowskiego” – Wrocław, galeria „Awangarda”,
– IX Festiwal Współczesnego Malarstwa Polskiego – Szczecin,
– wystawa sztuki krakowskiej w Bayreuth – RFN,
– Warszawski Festiwal Sztuk Plastycznych’78,
– wystawa malarstwa pedagogów krakowskiej ASP, Ateny – Grecja.

„ZJAWISKO VIII”

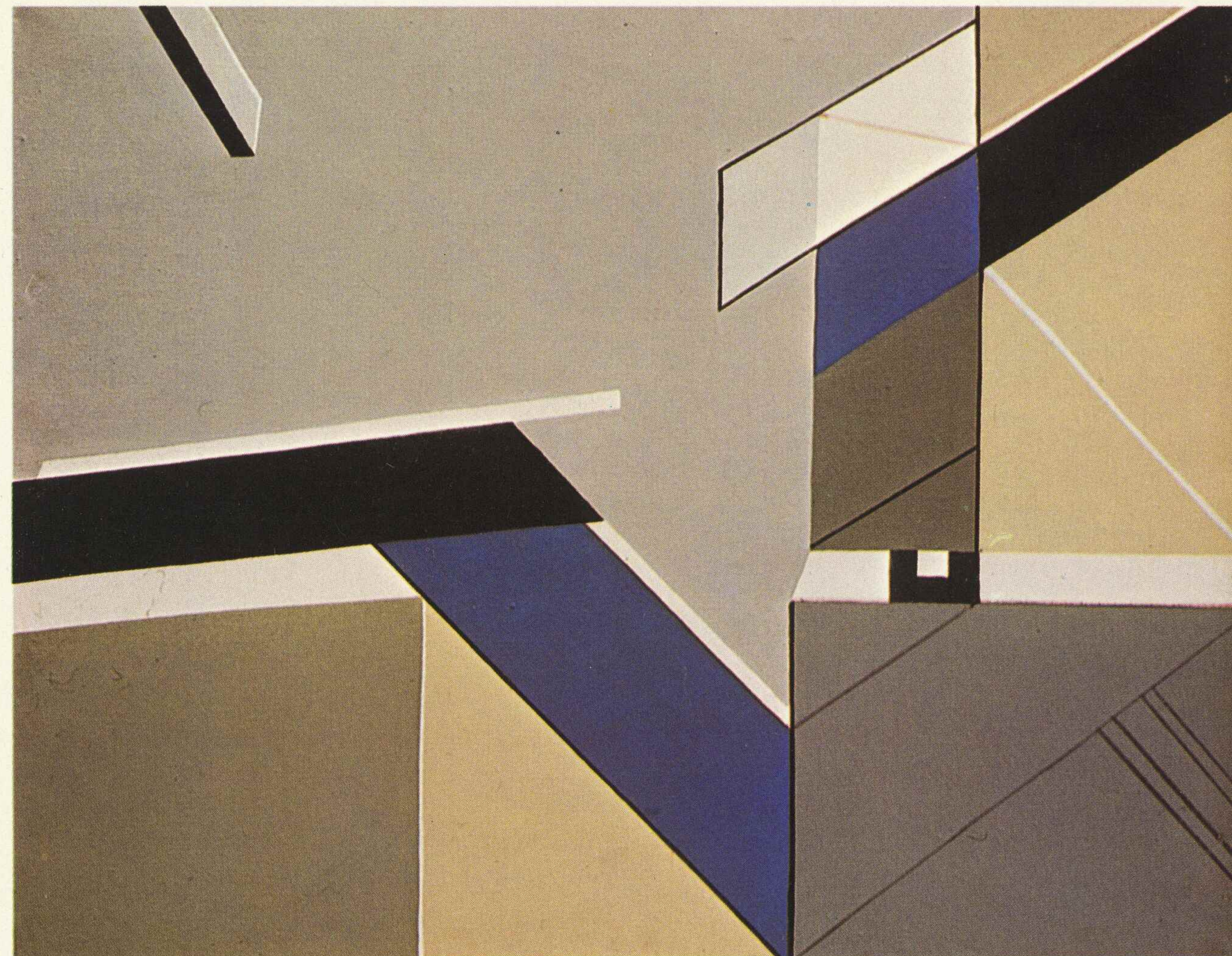
ANDRZEJ ZIĘBLIŃSKI

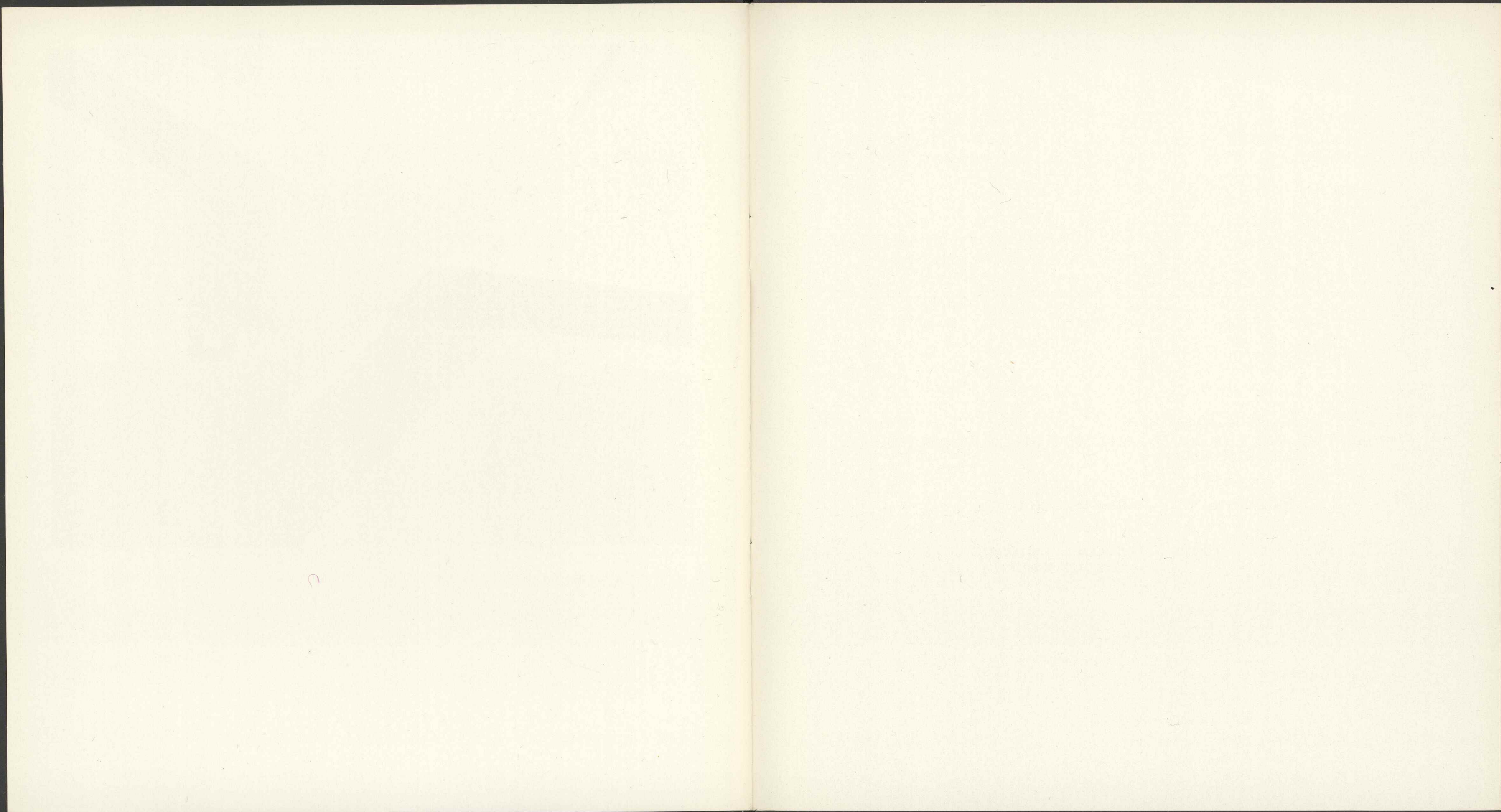
Urodzony w r. 1946 w Krakowie. Studia na wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie – dyplom w 1971 r. Uprawia malarstwo, rysunek, malarstwo architektoniczne, ceramikę, projektowanie barwy.

- w czasie studiów udział w licznych prezentacjach i konkursach, m. in. I nagroda za obraz o tematyce leninowskiej w 1970 roku,
- 1971 – wystawa indywidualna, „Pałac Pod Baranami” – Kraków,
- wystawa indywidualna, Galeria „Pegaz” – Zakopane,
- wystawa indywidualna, Galerie KMPiK – Kraków,
- wystawa okręgowa „Kopernik-Kosmos”, Kraków – Muzeum w Toruniu,
- 1972 – wystawa pokonkursowa „Kronika rzeczywistości, Galeria „Pryzmat” – Kraków,
- XXV Festiwal Sztuk Plastycznych – Sopot,
- prezentacja w Galerii Jednego Obrazu „ITD” – Warszawa,
- 12 prac reprodukowanych w tomiku poezji LSW,
- 1973 – II nagroda w konkursie ZO ZPAP, Galeria „Pryzmat” – Kraków,
- udział w I Targach Sztuki, BWA – Kraków,
- XV Wystawa Młodych, TPSP – Kraków,
- II Targi Plastyki – Warszawa,
- „Bielska Jesień” – Bielsko,
- 1974 – II nagroda w konkursie „Artysta wobec siebie i społeczeństwa”, Galeria „Pryzmat” – Kraków,

- „Kraków’74”, Zachęta – Warszawa,
- Festiwal Współczesnego Malarstwa Polskiego – Szczecin,
- Festiwal Sztuk Plastycznych, BWA – Sopot,
- Krakowskie Malarstwo i Rzeźba w XXX-lecie, BWA – Kraków,
- 1975 – „Salon Wiosenny”, BWA – Kraków,
- „Sztuka geometrii i inne struktury poznawcze”, Galeria „Pryzmat” – Kraków,
- Konfrontacje Środowisk Plastycznych, Barbakan – Kraków,
- Festiwal Sztuk Plastycznych, „Porównania” – BWA Sopot, BWA Kraków,
- 1976 – Festiwal Sztuki Współczesnej, Zamek BWA – Szczecin,
- Plener i wystawa „Ceramika dla architektury” – Łysa Góra,
- wystawa „Ceramika dla architektury”, Muzeum Okręgowe – Tarnów,
- Salon Malarstwa, TPSP – Kraków,
- 1977 – „Rzeźba Roku Polski Południowej”, BWA – Kraków,
- wystawa pokonkursowa „60 rocznica Rewolucji Październikowej”, Pałac Sztuki – Kraków,
- wystawa indywidualna, Galeria „Mały Rynek” – Kraków,
- Salon Malarstwa, wystawa pokonkursowa na rysunek i pastel, TPSP – Nowa Huta,
- 1978 – „Postawy Środowiska Krakowskiego” – Wrocław, BWA
- wystawa środowiska krakowskiego w Bayreuth – RFN,
- wystawa indywidualna, Galeria „M”, Kuźnia, KDK – Nowa Huta, – Kraków,
- wystawa pleneru międzynarodowego – Sandomierz – Rynek 5

„G/73”

**KOMISARZE WYSTAWY
PROJEKT I REDAKCJA KATALOGU
PROJEKT EKSPZYCJI**

ADAM WSIOŁKOWSKI, ANDRZEJ ZIĘBLIŃSKI

PROJEKT PLAKATU

ADAM WSIOŁKOWSKI

ZDJĘCIA

**KONRAD K. POLLESCH,
KRZYSZTOF RZEPECKI
I INNI**

